

4
2008

viisari

Maanmittauslaitoksen henkilöstölehti

Kouvola kasvaa –
kiinteistörekisteri happotestiin

Muutos tuo
uusia käytäntöjä

Uuttera lainvalmistelija virittelee
eläkepäiviä

Uusi maanmittausneuvos tuntee lain ja maanmittauksen arjen

Elokuun alusta alkaen laitoksessa on ollut kolmas maanmittausneuvos – Markku Markkula. Kysäisen Markkulta, miltä maanmittausneuvoksena olo tuntuu. Astuessani sisään Markun huoneeseen en äkkiseltään huomannut ainakaan miehen muuttuneen nimityksen myötä. Mutta maanmittausneuvoksen mielessä liikkuvat uudet haasteet.

”Pääosin työni muodostuu vapaalle siirtyvän ylijohtaja Pauli Karvisen työalueesta ja esimerkiksi kiinteistöjen kirjajamiasioista”, Markku Markkula kuvaa uutta tehtävänsä.

MARKKU ON MONELLE TUTTU vuosien takaa oltuaan Maanmittauslaitoksessa toimitusinsinöörinä ja Keskushallinnossa yli-insinöörinä vuosina 1983–1999. Valmistuttuaan juristiksi elämä vei Markun oikeushallintoon: käräjä- ja maa- ja metsäoikeuteen sekä korkeimpaan oikeuteen. Ympyrä sulkeutui Markun palatua Maanmittauslaitokseen ja KIRSI-projektiin vuoden 2007 marraskuussa.

”Hallituksen esitys saatiin valmiiksi aika- taulussa. Nyt on toivottavasti aikaa tehdä jotain muutakin”, Markku toteaa KIRSI:n etene- misestä.

Nykyinen työ muodostuu pitkälti vapaalle siirtyvän ylijohtaja Pauli Karvisen työalueesta

rehtynyt kiinteistöjen kirjaamisasioiden uudistamisessa. Myös Suomen Maanmittausinsinöörien liiton hallituksen jäsenyys 11 vuoden ajalta on ollut hyvää koulutusta tähänkin tehtävään.

Haasteina talous ja tietotekniikka

Vaikka monet asiat ovat ennestään tuttuja, edessä on perehtyminen uusiin tehtäviin.

”Muutamia alaisia minulla on ollut melkein aina. Nyt on kuitenkin kyse osallistumisesta isomman yksikön johtamiseen. Siksi on hyvä käydä johtamiskoulutus. Eniten täytyy syventyä talouteen ja tietotekniikkaan. Kirjaamisasioiden siirtoryhmässä esimerkiksi tietojenkäsittelyjärjestelmät uusitaan ja tarvitaan uusi ohjelma. Se sinänsä on jo haaste”, toteaa Markku ja kiittelee KIRSI-projektissa mukana olevia hyviä insinöörejä.

Markun vastuulla on nyt oikeuspalveluiden toimivuus. Suuria muutoksia ei hänen mukaansa ole tulossa, mutta ehkä toiminta muuttuu prosessimaisemmaksi. Onnistumista hän mittaa asioiden käsittelyajoilla ja ripeydellä laatua unohtamatta. Markku lupaa myös pitää yhteyttä toimintayksiköi-

hin muun muassa kiertämällä luennoimassa ajankohtaisista asioista.

Juristiksi työn ohella

Paljasjalkaisen stadilaisen lapsuudenkodin ikkunasta Lönnrotinkadulta näkyi vanha TKK, ja kotona oli vuokralaisina teekkareita. Ei siis ihme, että miehestä tuli diplomi-insinööri. Sen sijaan ihmettelyn ääneen, miksi maanmittausinsinööri lähti lukemaan lakia.

Vastaus on valmiina: maanmittausinsinöörin työ päätöksentekoiheen on aika lailla lähellä lainkäyttöä, joka taas on perinteistä tuomarin ”leipätyötä”. Oli luontevaa lähteä opiskelemaan lakia. Samaan hengenvetoon hän kertoo, että koko opiskelu sujui työn ohella ilman päivänkään virkavapautta.

Ei ainoastaan työtä

Markun vapaa-aikaan kuuluu kesämökin korjailua, matkailua jalkapallomatseihin ja kunnon kohotusta lenkkeilemällä. Harrastuksena on myös kalojen narraaminen, vaikka kireät siimat ovat viime aikoina jääneet vähemmälle. Tärkeimmäksi harrastuksista nousee jalkapallon seuraaminen. •

Käsittelyajat ovat oikeuspalveluiden onnistumisen eräs mittari.

ja esimerkiksi kiinteistöjen kirjaamisasioista. Laitoksen johtajiston ja johtoryhmän jäsenyys on osa uutta tehtävää.

Markulle kiinteistönmuodostamispuoli on tuttua ja lainsäädäntöpuoleen hän on pe-

MARA saa luotsiksi asiakasta ajattelevan visionäärin

Maasto- ja rajatietoprosessissa yli-insinöörinä syyskuussa aloittanut Jurkka Tuokko tarkastelee maailmaa mielellään pohtien samalla, kuinka tätä todellisuuttamme voitaisiin mitata ja mallintaa. Kehittämiskeskuksen paikkatietotiimistä Keskushallintoon siirtynyt Tuokko nimitettiin MARA-prosessinomistajaksi eläkkeelle jäävän yli-insinööri Ossi Jokisen seuraajaksi.

PAIKKATIETO-OHJELMISTOJA Maanmittauslaitokseen vuonna 1984 suunnittelemaan tullut Jurkka on nähnyt, kuinka laitoksen oma ohjelmistotuotanto on kehittynyt. "Valmiita ohjelmistoja ei ollut, joten ATK-osaami-

Paikkatietoportaalin kiinnostavuus piilee nimenomaan mahdollisuudessa käyttää luovuutta.

nen karttui tekemisen ja oman kiinnostuksen kautta", **Jurkka Tuokko** kertoo.

"Ohjelmistoja on tietysti tehty kaikkien prosessien tarpeisiin, mutta MARA on ollut läheisintä kenttää", Jurkka myöntää.

Vuonna 1994 toteutui pidempiaikainen toive tutustua käytännön työhön, kun Jurkka työskenteli ensin ATK- ja sittemmin kartastopäällikkönä Pohjois-Karjalan maanmittaus-toimistossa.

Pasila–Nairobi–Joensuu–Pasila

"Valtakunnallisen organisaation hyvänä puolena on mahdollisuus siirtyä työnantajan palveluksessa paikkakunnalta toiselle", toteaa viime vuodenvaihteessa vaimon työn perässä pääkaupunkiseudulle muuttanut Tuokko. Perheen aikuiset lapsetkin opiskelevat Otaniemessä.

"Paikkatietotiimiin tullessani en kokenut tulevani uutena työntekijänä. Pohjois-Karjalassa vietetyistä vuosista huolimatta Pa-

Kesälomaohjelma kertoo Tuokon perheen harrastuksista. Parin mökillä vietetyn viikon vastapainona tehtiin matka Skotlannin vuorille. "Erlaisissa paikoissa käymistä voikin pitää harrastuksenamme", kertoo Jurkka Tuokka hänen ja vaimonsa vapaa-ajanviettotavoista.

silassa oli edelleen paljon tuttuja." Siitä oli kiittäminen myös lukuisia projekteja, joissa Jurkka oli ollut mukana.

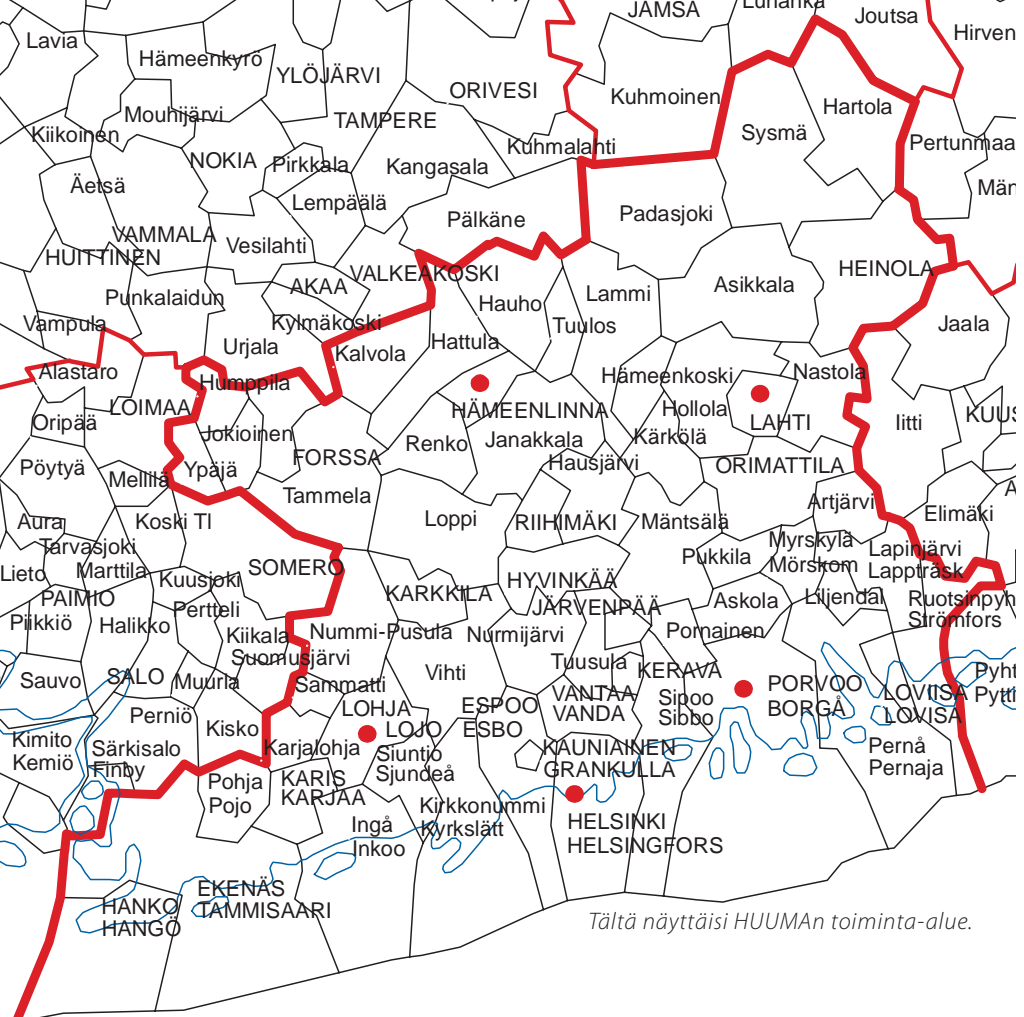
Väliin mahtuu kahden vuoden kokemus työskentelystä ulkomailla. Vuosina 1992–1994 Jurkka oli YK:n asuinyhteisökeskus UNCHS Habitatin palveluksessa Keniassa. Tutkimus- ja kehitystyö haki keinoja slummiin kartoittamiseen. "Ulkomailla asuminen ja työteko YK:n kaltaisessa monikulttuurisessa organisaatiossa oli kiinnostavaa", kertoo Jurkka.

Tieto tuotetaan ymmärrettäväksi

Jurkassa asuu käyttäjänäkökulmaa viljelevä visionääri. "Paikkatietoportaalin kiinnostavuus piilee nimenomaan mahdollisuudessa

käyttää luovuutta", hän toteaa. "Kansallisen portaalin suunnittelu ja rakentaminen on mielenkiintoista pioneerityötä, sillä vastavaa pohjaa ei vielä ole olemassa. On ollut todella palkitsevaa työskennellä projektissa, jossa viltimpiäkin ideoita on ollut mahdollista heittää ilmaan."

Yli-insinööri arvelee jäsentävänsä asioita hyvin insinöörimäisin lähtökohdin "Kun jokin on olemassa, se voidaan mitata", toteaa Jurkka ja nauraa makeasti päälle. "Suurin haasteemme on välittää mallintamisen kautta saatu tieto tavallisille kansalaisille. MARA-prosessi tunnetaan ennen kaikkea Maastokartan ja Kansalaisen Karttapaikan aineiston tuottajana. Ne ovat myös vahvat brändimme", summaa Jurkka. •

Tältä näyttäisi HUUMAN toiminta-alue.

HÄME ja UUMA – tuleva HUUMA?

Maaliskuun lopulla Maanmittauslaitokseen kiiri ministeriöstämme tieto, että laitoksemme toimipisteitä tulisi yleisen suuntauksen mukaan alueellistaa. Kohteina ovat Hämeen maanmittaustoimisto (HÄME) ja Uudenmaan maanmittaustoimisto (UUMA). Maanmittausjohtajat Seppo Sulku HÄMEestä ja Erkki Räsänen UUMasta ovat kartoittaneet yhdessä mahdollisia yhdistämistöitä.

ENSIREAKTIOT ALUEELLISTAMISUUTISEEN olivat kummassakin toimistossa hämmennyneet ja yllättyneet. HÄMEessä todettiin tosin melko pian, ettei muutos olisi kovin suuri hämäläisille. Sen sijaan UUMAN henkilöstö kokee edelleen epävarmuutta ja turvattuutta. Toimistojen yhdistämistä sinänsä ei vastusteta, mutta alueellistamiselle esitellyllä tavalla ei nähdä hyväksyttäviä perusteita. Henkilöstö on jättänyt syyskuussa asiasta oman ehdotuksensa sisältävän kirjeen pääjohtajalle.

Maanmittausjohtajat välittivät saamaansa tietoa heti sen saatuaan henkilöstölle. Kanavina käytettiin sähköpostia, introja ja infoti-

laisuksia. Tietoa henkilöstön toiveista kerättiin syyskuussa kyselyllä, jonka tulokset on kerrottu henkilöstölle infotilaisuuksissa sekä julkaistu introissa. Kyselyn mukaan esimerkiksi yli 80 % uumalaisista kokee alueellistamisen tuovan epävarmuutta ja turvattuutta nykyisessä työyhteisössä.

HUUMAN kylkiäisenä uusi toimintakulttuuri

Sekä Seppo Sulku että Erkki Räsänen toteavat, että toteutuessaan HUUMasta tulee Suomen suurin maanmittaustoimisto. Se viitoittaisi tietä uuteen UUMAN ja HÄMEen hyvistä käytännöistä muodostuneeseen toimint-

takulttuuriin. Yhdistäminen tarjoaisi monelle uusia ammatillisia vaihtoehtoja.

”Itse HUUMAN synnytyks ei varmaankaan olisi alueellistamisen vuoksi kivuton. Niille, joita alueellistaminen koskettaisi henkilökohtaisesti, HUUMA tuo jo nyt varmasti tullessaan unettomia öitä”, Erkki Räsänen tiivistää alueellistamisprosessin nurjan puolen.

Toimistojen yhdistäminen näkyisi muun muassa uusien esimiesten valinnassa. ”Kaikkille nykyisille esimiehelle ei nähtävästi olisi tarjolla tämänhetkistä työtä vastaavia tehtäviä”, Seppo Sulku toteaa. Erkki Räsänen listaa muutoksiin myös mahdollisen tiimin jäsenen muutoksen, toimitilojen muutoksen ja toimenkuvien muutokset.

Tiivis kartoitustyö tehty

Seppo Sulku ja Erkki Räsänen aloittivat kartoitustyön välittömästi ministeriön ehdotuksen tultua tietoon. Kartoituksessa kerättiin tietoa henkilöstön mielipiteistä, toimitustuotannon kysynnästä kunnittain, TTS-kauden työsuunnitelmista, eläkkeelle jäävien määrästä, Helsingissä työskentelevien asuinpaikkakunnista, muutosten vaikutuksista kustannuksia ja kiinteistöjen kirjaamisasioiden siirtymisen mahdollisista vaikutuksista tilanteeseen.

Konkreettinen esitys toimistojen yhdistämisen ja alueellistamisen hoidosta on jätetty pääjohtajalle loppusyksystä. Sitten esitys käsitellään Maanmittauslaitoksen yt-neuvottelukunnassa sekä johtoryhmässä ja toimitetaan marraskuussa Maanmittauslaitoksen esityksenä ministeriölle. Mikäli maa- ja metsätalousministeriö tekee päätöksensä alueellistamisen puolesta vuodenvaihteen paikkeilla, toimistojen yhdistäminen ja alueellistaminen voidaan aloittaa 1.1.2010.

Sekä Seppo Sulku että Erkki Räsänen toivovat, että maa- ja metsätalousministeri **Sirkka-Liisa Anttila** tekisi lopullisen päätöksen mahdollisimman pian. ”On meidän kaikkien etu saada mahdollisimman pian tietää, miten ja missä aikataulussa asia etenee”, maanmittausjohtajat sanovat. •

Lue Seppo Sulun ja Erkki Räsänen tarkemmat kommentit [intra](#)/Viestintä/Viisari

- 2 Uusi maanmittausneuvos tuntee lain ja maanmittauksen arjen
- 3 MARA saa luotsiksi asiakasta ajattelevan visionäärin
- 4 HÄME ja UUMA – tuleva HUUMA?
- 5 Jutun juurelta
- 6 Tiimityö on rautaa
- 8 Nainen taustavaikuttajasta tekijäksi
- 10 Maan mitta 1633–2008
- 12 Uuttera lainvalmistelija virittelee eläkepäiviä kiireisenä
- 14 Otsubongarin matkassa
- 15 Ei tullut myssyä, tulikin takki
- 16 Kuru, Parkkuu – mysteeri maastossa
- 18 Oma kynä
- 19 Venäläisiä maanhallinnan asiantuntijoita Suomessa opissa
- 20 Muutos tuo uusia käytäntöjä
- 22 Viisarin pakina
- 23 Minun työpäiväni
- 24 Keskushallinnon Ystäväkirja
- 26 Kouvola kasvaa – kiinteistörekisteri happotestiin
- 28 GIS expo -paikkatietomarkkinat
- 29 Verkkotoimittajan pöydältä
- 29 Uutisia

KANSIKUVA ANTERO AALTONEN – RIITTA-LIISA NIITYMÄÄ
SEURAAVA LEHTI ILMESTYY JOULUKUUSSA.
AINEISTO TOIMITUKSEEN VIKOLLA 45.

MUUTOKSEN TUULET

On syksyn kauneinta aikaa, ruska hehkuu. Vain hetki ja kunnon puhuri lennättää kaikki lehdet puista. Ja koittaa se äänekkäin aika, lehtipuhallinten yksitoinen ujellus. Syksyllä muutos näkyy ja kuuluu.

Muutoksen tuulet puhaltavat Pasilassa nyt, ehkä odotetusti, ehkä yllättäen. Hallintopalvelukeskuksen tehtävien siirtymistä vauhditetaan ja ensimmäiset muutokset näkyvät ensi vuoden toukokuussa. Kun siirretään tehtäviä, siirretään myös ihmisiä.

Uudenmaan maanmittaustoimiston ja Hämeen maanmittaustoimiston mahdollinen yhdistyminen on odotettua, mutta pääkaupunkiseudulta väen hajauttaminen neljään muuhun kaupunkiin ei. Miten minun käy? Tähän kysymykseen saavat johtajat ja esimiehet päivittäin vastata. Vastauksia haetaan myös tämän Viisarin sivuilla.

Muutos vaikuttaa myös niihin, jotka jäävät ja joita nämä muutokset eivät kosketa. Uskalletaanko olla iloisia? Tunnettaanko häpeää? Voidaanko ottaa osaa keskusteluun? Miten tilannetta voisi käsitellä tiimissä, kahviporukoissa, yksikössä?

Muutoksen näkee ihan konkreettisesti, yksilötasolla. Nyt jää myös eläkkeelle suuri määrä työkavereita. Minulle läheisiä kuten Karvisen Paulia, Jokisen Ossia, Lehtosen Pekkaa ei saa enää työasioissa langanpäähän. On opeteltava uudet rutiinit.

Aika tekee tehtävänsä. Synkimmän syksyn jälkeen tulee talvi, luminen tai vetinen, ja sen jälkeen uusi kevät. Ihmisen mieli tosin vaatii enemmän aikaa työstämiseen kuin luonto.

Nautitaan vielä hetki aurinkoisesta syyssäästä!

Pirkko Yliselä

Entä miten syntyy tiimihenki Kyöstin tapaan? "Ei tiimihenki käskien synny, vaan se syntyy luonnostaan. Tehdään yhdessä työtä ja pyritään saavuttamaan tavoitteet", Kyösti Sormunen vastaa nopeasti. Liikkuvan tiimin muut jäsenet olivat kuvaushetkellä maastossa.

Anja Pölösen tiimi ryhmäkuvassa esimiehensä Veli Luostari- sen kanssa. Vasemmalta Jouni Mertanen, Sirpa Puruskainen, Anja Pölönen, Veli Luostarinen, Leena Leskinen ja Anneli Koljonen. Kuvasta puuttuvat Nurmeksessa työskentelevät Tuula Lipponen ja Elisa Turunen (kotitiimi PETO) ja Terttu Antonevitch (kotitiimi RETI).

Tiimityö on rautaa

Tiimityötä on tehty laitoksessa vuodesta 1999 alkaen. On ohjeistusta, on sopimusta, on muistioita. Mutta minkälaista on tiimityön arki. Tiiminvetäjien Anja Pölösen, Kyösti Sormusen ja Johan-Erik Blomqvistin kokemukset avaavat oven tiimien arkeen.

POHJOIS-KARJALAN maanmittaustoimistossa Joensuussa asiakaspalvelun kahdeksan hengen TITI-tiimiä vetää **Anja Pölönen**. Osa tiimistä tekee työtä Nurmeksessa eri kotitiimissä. Anjan mukaan tiiminvetäjänä oppii ylimääräisiä taitoja, saa varmuutta ja rohkeutta. Myös vuorovaikutustaidot kehittyvät.

Anja kokee, ettei tiiminvetäjäyys työtehtävien osalta poikkea paljoakaan tiimin jäsenenä olemisesta lukuun ottamatta yhdyshenkilönä oloa, palaveriaikojen sopimisia ja muistioiden kirjoittamisia. "Tiiminvetäjähän ei ole esimies, siitä saa joskus itseään muistuttaa – ettei tule otettua esimiesmäistä asennetta", Anja toteaa ja lisää, ettei tiiminvetäjä myöskään kannata samaa vastuuta kuin esimies.

Yksi tiiminvetäjän rooleista on olla tarkkailijana omaan tiimiin päin ja tiimistä ulospäin; bongata uusia ohjeita ja tiimin työskentelyyn liittyviä asioita, joita sitten käsitellään porukassa tiimikokouksissa.

Pienet erimielisyydet pyritään hoitamaan tiimin sisällä, avoimesti keskustellen. Samoin työhön liittyvät pulmatilanteet yritetään ensin ratkoa tiimin kesken. "Ja jos näkisin tiimissä jonkin ongelman, johon emme löytäisi ratkaisua, pyytäisin apua esimieheltä", Anja sanoo. Anjan kautta kulkevat myös myyntipäälliköltä tulevat tiedotettavat asiat. Usein myyntipäällikkö kuitenkin kutsuu kaikki tiimiläiset "kuulolle" ja kertoo tiedotettavat asiat tuoreeltaan. Nurmelaist saavat tiedot pääasiassa sähköpostitse.

Yksilöiden erot hyväksytään

Anja kiinnittää huomiota ihmisten erilaisuuden hyväksymiseen ja toteaa, että hyvässä tiimissä yksilöiden väliset erot hyväksytään. Hyvässä tiimissä ollaan avarakatseisia. Hyväksytään toisen puheliaisuus ja toisen vaitonaisuus, kuten myös erilaiset työskentelytavat.

"Hyvä tiimi on myös valmis kehittymään koko ajan. Ei "jämhädetä" paikalleen, vaan opiskellaan lisää ja käydään vuoron perään koulutuksissa. Viimeisimpänä oli digitaalisen

aineiston ja asiakaspalvelun koulutus, joista mukana olleet antoivat palautteen heti koulutuksen jälkeen muille tiiminjäsenille", Anja kertoo. Tietoa jakamalla opitut taidot pysyvät hallinnassa.

Avoimesta ja tasapuolisesta tiedonkultasta on sovittu myös tiimi- ja porukkasopimuksissa. Toisinaan tiimi järjestää yhteisen tapaamisen työajan ulkopuolella. Ohjelmassa on kouluttautumista ja virkistäytymistä, vaikkapa teatterikäynti.

Tiimitoiminnasta annetut ohjeet Anja kokee toimiviksi. Hän on käynyt Pasilassa tiiminvetäjän peruskurssin, josta sai perusevää. Lisäevästä toimintaan ja ajankohtaista asiaa Maanmittauslaitoksesta käsitellään tiiminvetäjien verkostopäivillä Pasilassa. Yhteistyö oman toimiston muiden tiimivetojen kanssa on tarpeellista ja koituu asiakkaiden ja koko yksikön hyväksi.

Tiiminvetäjä on tiedonvälittäjä

Pohjois-Savon maanmittaustoimistossa Kuopiossa **Kyösti Sormunen** on vetänyt 8–9 henkilön arviointitoimitustiimiä (ARTO) vuodesta 1999 alkaen. Tiimiin kuuluu toimitusvalmistelijoita, maastokartoittajia ja insinöörejä.

Paitsi että Kyöstillä on pysyvä pesti tiimin-

KUVA VARSINAIS-SUOMEN MMT

Johan-Erik Blomqvist ei haikaile muutosten perään: "Tiimimme pelaa niin hyvin, ettei sitä tarvitse nyt kehittää." Kuvassa vasemmalta teknikot Hans Backlund ja Svante Nordström, kesäharjoittelijamme Niklas Wihlman, kartoittaja Jani Leandersson, teknikko Terhi Kivimäki, toimitusvalmistelijat Kirsi Pykälä ja Carita Silvennoinen, teknikko Johan-Erik Blomqvist. Takana seisomassa toimitusvalmistelija Maija-Liisa Ojala. Ryhmästä Terhi avustaa myös Turku PETOa ja Kirsi sekä Carita Åboland ARTOa.

vetäjänä, on hän samalla tiimin esimies. Esimiesaseman etuna hän näkee mahdollisuuden tehdä tarvittaessa heti päätöksiä sekä suoran yhteyden johtotiimiin.

"Minun tehtäväni on tuoda tietoa johtotiimistä omaan tiimiini. Olen siis tiedonvälittäjä ja palaverien järjestäjä. Yleensä pidämme kuukausittain palaverin", Kyösti toteaa.

Vapaamuotoisemmin tiimi kokoontuu, kun toimistolla järjestetään yhteisiä tapahtumia kuten TYHY-päiviä. Tiimi tapaa myös esimerkiksi Tiehallinnon väkeä vuoron perään järjestettävillä yhteistoimintapäivillä. Mukana on maantietoimitusten tekijöitä.

Useimmat tiimiläiset tekevät työtään samassa tilassa, ja tieto kulkee luontevasti palaverien ulkopuolellakin. Lisämessä olevat saavat tietoja palaverien ulkopuolella puhelimitse tai sähköpostitse.

Aiemmin olleet toimitusryhmätkin olivat tiimimäisiä. "Me ollaan edelleen melko samalla porukalla, ei ole paljon vaihtuvuutta", Kyösti kertoo.

Tiimihenki syntyy luonnostaan

Tiimi- ja porukkasopimukset on päivitetty, kuten myös kehityssuunnitelmat. Tiimisopimukseen on kirjattu tulostavoitteet ja esimerkiksi toimitusten kestoajat sekä ARTO-

laatuasiat.

"Hyvässä tiimissä tieto kulkee, ja se on itseohjautuva", Kyösti kuvaa hyvää tiimiä.

Tiimityön periaatteet ja oma tiimi tuntuvat toimivat hyvin, koska Kyöstillä ei tule mieleen kehitettävää ja koska sanoo oman tiiminsä olevan helppo vedettävä. Vapaa- matkustajia ei löydy – ja jälkeä syntyy.

Tiimissä osaaminen vahvistuu

Johan-Erik Blomqvist vetää jo kuudetta vuotta Åbolandin perustoimitustiimiä (PETO) Turussa, Varsinais-Suomen maanmittaustoit- mistossa (VASU). Vuodesta 1974 alkaen 3,5 tekniikosta ja osittain kolmesta toimitusval- mistelijasta koostuva ryhmä on pysynyt sama- mana. Keskustelun kuluessa Johan-Erik mainitsee, että työtä tehdään Suomen parhaalla työalueella.

"Tiiminvetäjänä työni on lähinnä kertoa muutoksista ja uusista asioista", Johan-Erik sanoo. Hän listaa helposti tiimityön vahvuuden: "On enempi varmaa, että kaikki osaa ja päästään eteenpäin tavoitteissa."

Enemmän kuin työtiimi

"Hyvä on sellainen tiimi, että voi vapaa- aikakin soittaa toiselle ja puhua muistakin asioista. Maastosta voi soittaa kelle vaan,

Tiimitoiminta tiimiauditoija, Keski-Suomen maanmittaustoi- miston myyntipäällikkö Mikael Holmin silmin nähtynä

Mihin perustuu tiimityön vahvuus?

Tiimiläisten osaaminen ja vahvuudet saadaan yhteistyön sekä vuorovaikutuksen kautta tiimin ja yksikön käyttöön.

Miltä tiimitoiminta näyttää laitostasolla?

Tiimityö on kehittynyt hyvään suuntaan. MML:n johto on määrätietoisesti panostanut tiimitoiminnan kehittämiseen. Tämä on huomioitu myös muissa valtion viras- toissa, ja Maanmittauslaitosta pidetään edelläkävijänä ja nykyaikaisena organisaat- iona.

Miten tiimitoimintaa kehitetään laitostasolla?

Tiimitoiminta on omaksuttava yksiköi- den johtoa myöten. Esimerkillä johtamista tuetaan. Viimeksi on pyritty kehittämään tiimitoimintaa kouluttamalla ja kehittä- mällä yksiköiden johtotiimejä. Tiimityötä kehitetään parhaiten omissa tiimissä ke- hittämällä ihan käytännön työtä yhteis- vastuullisesti ja yhteisen hyvän eduksi.

Mistä löytyvät tiimityön raamit?

Laitostasolla tiimityön raamit löytyvät päi- vitetystä Tiimin käsikirjasta. Suosittelen sen lukemista jokaiselle laitoslaiselle ja useampaan kertaan.

Tiimin käsikirja on intrassa OsaaMaan - Henkilöstön kehittäminen - osiossa.

aina saa apua", Johan-Erik kuvailee ja kertoo oman tiiminsä vastaavan kuvausta. Syksyisin tiimi tekee yhteisen retken jollekin mökille ja järjestää jotakin ydinosaamiseen liittyvää koulutusta.

Tiedonkulku on usein visainen asia. Åbo- landin PETO-tiimissä näin ei Johan-Erikin mukaan ole. Åbolandissa on yhteinen kah- vio, jossa jutellaan päivittäin myös tiimiasi- oista. VASUn johtaja **Jaakko Haapalakin** poikkeaa silloin tällöin kahviossa. Hän on myös ollut mukana PETO-toimituksessa. Var- sinaisia palavereita tiimi pitää kaksi kertaa vuodessa, jolloin kirjataan saavutukset. Ti- heämpi kokoontuminen ei ole tarpeen, kun tehdään työtä samassa tilassa. •

Maanmittausta ja maanmittareita 375 vuotta – osa 4/5

Nainen taustavaikuttajasta tekijäksi

KUVA NAISMAANMITTAREIDEN ARKISTO

Suomen maanmittaushallitus aloitti naisten palkkaamisen kartanpiirtäjiksi 1920-luvulla ajatellen naisten olevan sopivia siistiin sisätyöhön. 1930-luku toi ensimmäiset naismaanimittarit myös kenttätöihin ja osoitti naisten olevan päteviä kaikkiin tehtäviin. Kuvassa myös naismaanimittari numero 2, Berit Paatsi.

Suomen maanmittauksen neljäsataavuotisen historian aikana naiset ovat olleet näkyvästi alan toiminnassa mukana vasta viimeisen vajaan sadan vuoden ajan. 1930-luvun alkuun asti maanmittareina toimi ainoastaan miehiä. Edellä sanottu ei tarkoita sitä, etteikö naisilla olisi ollut tärkeä merkitys taustavaikuttajina, mitä tosin vain harvoin voidaan valottaa historiallisilla lähteillä.

Vaimo oli maanmittarille tärkeä henkilö monessakin mielessä. Sotien vuosisadoilla, etenkin 1600-luvun suurvaltakaudella, miehet olivat jopa vuosikymmeniä poissa kotimaastaan. Rauhan ajanakin maanmittari joutui liikkumaan paljon eri puolilla laajaa valtakuntaa, ja varsinkin kesäkausi kului taukoamatta maanmittaustöissä. Niinpä maanmittarit olivat pitkiä aikoja poissa maatiloiltaan, joiden hoito jäi usein vaimon harteille. Oli hyvin tavallista, että talon miespuolinen työvoima oli ”kirjoitettu” sotaväkeen ns. sotaväenotoissa. Maatila hoitavalla vaimolla oli keskeinen merkitys maanmittarin tulojen kannalta, koska tuloista suuri osa perustui maanmittarin virkatalon tuottoon.

Sotien vuoksi monen maatalon omistajana ja samalla maanmittarin asiakkaana oli leskinainen. Naiset ottivat miehille kuuluvan aseman tilanhoitajina ja tulivat muutenkin aiemmin vain miehille kuuluneille aloille.

Avioliitto verkottaa

Ruotsi oli 1600- ja 1700-luvuilla verkostoyhteiskunta, jossa avioliitolla oli tärkeä merkitys suhteiden luojana ja valtasukujen muodos-

tajana. Hyvin monen maanmittarin vaimo oli maanmittarisukua, mutta lähes aina vähintäänkin samansäätynen kuin maanmittari. Avioliittojen tavoitteena oli saavutetun säätiaseman ylläpito ja vahvistaminen. Säätiaseman putoaminen oli onnettomuus. Avioliitot olivat sukujen, eivät yksilöiden, välinen asia.

Romanttinen rakkaus ei lähteiden perusteella näytä merkinneen paljoakaan avioliiton solmimisessa. Rakkauden merkitys kasvoi varsinkin 1700-luvun loppua kohti tultaessa, jolloin yksilöllisyyden merkitys muutenkin voimistui. Individualismi näkyi muun muassa kirkon auktoriteetin kyseenalaistamisena tieteissä ja yksilöllistä jumal-suhdetta julistaneissa herätysliikkeissä sekä ennen kaikkea isojaon toimeenpanossa, jonka seurauksena yksityinen maanomistus, yksityinen työ ja moderni yksilöllisyys alkoivat vähitellen vahvistua.

Kohti yksilöllisyyden aikaa

Osittain käsitys rakkauden vähäisyydestä johtunee siitä, että esimerkiksi 1600-luvulta ihmisen henkilökohtaista tunne-elämää valettavia lähteitä on olemattoman vähän. Ajan lähteet ovat pääosin taloudellishallinnollisia ja juridisia, mikä saa aikakauden näyttämään laskelmoivalta ja tunnekylmältä. Seuraavalla vuosisadalla ihmiset alkoivat kirjoittaa aiempaa enemmän toisilleen ja henkilökohtaista lähdeaineistoa on säilynyt paljon. Tämän takia myös yksilöiden välinen rakkaus nousee esiin aiempaa selvemmin. Avioliitosta tuli yhä enemmän kahden ihmisen välinen asia.

1700-luvulla maanmittari pystyi avioitumaan myös muun kuin maanmittarisukuisen tai samansäätynen kanssa. Maanmittarien ammattikunta avautui ja demokratoitui muun muassa siksi, että alalle tuli kymmenittäin komissiomaanmittareita.

Vaimo pitää vellipadan porisemassa

Vielä 1800-luvun alkupuoliskollakaan naisilla ei ollut näkyvää asemaa maanmittauksessa. Vaimon tärkeä apu maanmittarille tunnustettiin kuitenkin yleisesti. Eräs maanmittari

ylistää kollegalleen runomuotoon kirjoittamassaan hääpuheessa naisen merkitystä: Vaimo hoiti tilan ja

lapset, piti talon lämpimänä miehen poissa ollessa ja vellipadan porisemassa tämän kohtiin tullessa.

Naisasialiike avaa mahdollisuuksia naisille

Autonomian ajan lopulla naisasialiike oli raijannut pahimpia esteitä naisten urakehityksen tieltä ja vuoden 1906 valtiopäiväjärjestys antoi naisille ensimmäisenä Euroopassa äänioikeuden. Myös koulutus demokratoitui. Naisia alkoi tulla yliopistoon ja jonkin verran myös teknisille aloille. Naisinsinööri oli kuitenkin vielä harvinaisuus, eikä ennen itsenäisyyden aikaa valmistunut yhtään naismaamittaria.

Itsenäisen Suomen maanmittaushallituksen työvoimapulaa helpottamaan palkattiin jo 1920-luvulla naisia kartanpiirtäjiksi. Naisia pidettiin sopivina juuri näihin sisätehtäviin maastotöiden jäädessä pääosin miehille.

V. A. Heiskanen kirjoitti 1930-luvulla teok-

sessaan *Kenttämittaus ja kartoitus*: "Kun kartan piirtäminen ei edellyttä suuriakaan teknillisiä taitoja, mutta sitäkin enemmän siisteyttä ja uskollisuutta vähässä, ovat naiset erittäin sopivia karttojen piirtäjiksi. Paras työnjako onkin sellainen, että insinöörit tai tottuneet kartoittajat suorittavat kenttätöitä ja piirtäjäneidit piirtävät kartat. "Kartanpiirtäjien lisäksi naisia alkoi toimia myös toimistusten uskottuina miehinä ja harjoittelijoina.

Vasta 1930-luvulla Teknillisestä korkeakoulusta valmistuivat ensimmäiset naismaamittarit. Heistä ensimmäinen, **Sirkka Liakka**, oli valmistuessaan vuonna 1931 samalla Pohjoismaiden ensimmäinen naismaamittari. Hänen naispuolisia kurssikavereitaan olivat **Berit Paatsi**, **Siviä Saverikko** sekä **Aino Mustonen**.

Sota työllistää naismaamittareita

Sota-aikana miesten ollessa rintamalla naiset joutuivat tekemään miehille kuuluneita tehtäviä myös maanmittauksen alalla. Evakkojen asuttaminen, Kannaksen tilusjärjestelyt sekä kartoitustyöt rintamalla kuuluivat näinä poikkeuksellisina aikoina naisillekin.

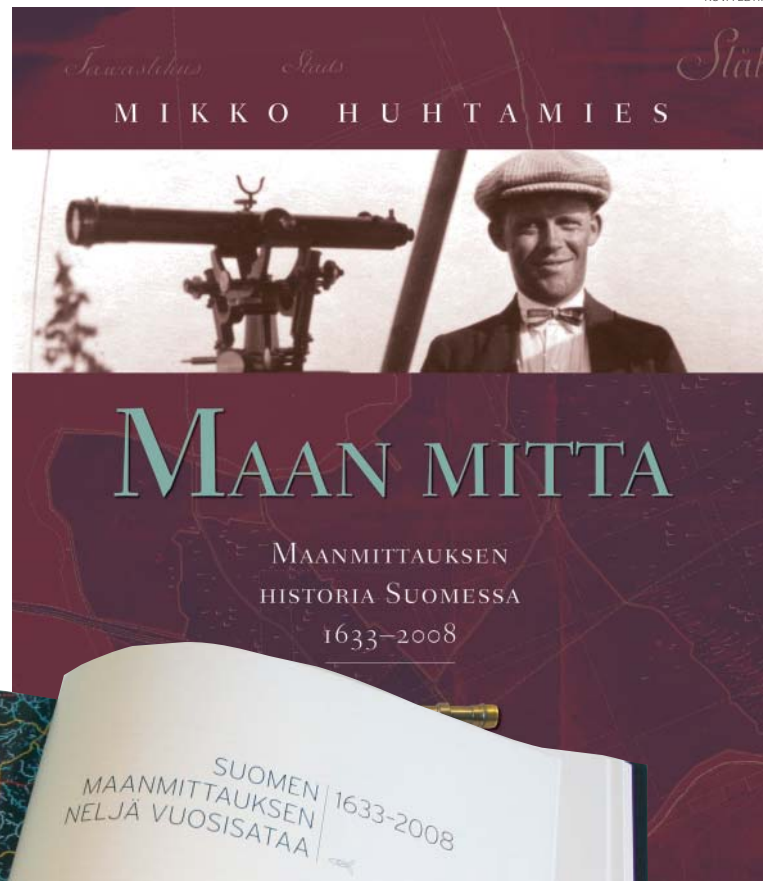
Naisten tulo näkyvästi maanmittausalalle on ollut hidas prosessi, sillä 1960-luvun lopulla valmistui vasta Suomen kymmenes naismaamittari. 1970-luvulla yleisen tasarvon lisäännyttyä naiset tulivat laajasti mukaan myös maanmittausalalle.

Naismaamittareiden oma yhdistys perustettiin vuonna 1983, siis lähes sata vuotta myöhemmin kuin miesmaamittareiden vastaava järjestö. Nykyään naismaamittareita on jo yli kolmesataa. Maanmittausopiskelijoista noin kolmannes on naisia. Maanmittauslaitoksen työntekijöistä naisia on vähän yli puolet. •

Maan mitta 1633–2008

Maanmittauksen historian kattava yleisesitys

"Ce la vie dans la napapiiri! Mutta kun katson täältä Aavasaksalta revontulien valaisemaa öistä horisonttia – sitä tulee täällä pimeydessä kaukana Pariisista kaikenlaista omituista mieleen – ...tulee mieleen, että voisiko se kuitenkin olla niin, että se on sittenkin pannukakku..., pannukakku, jonka reunan yli putoaa kun riittävän pitkälle kävelee..." – Maupertuis Torniossa 1736

MAANMITTAUKSELLA ON PITKÄ ja mielenkiintoinen historia Suomessa. Maata on mitattu jo viidellä vuosisadalla, vuodesta 1633 lähtien. Maanmittauslaitos halusi tuottaa alan historiasta mielenkiintoisen ja vankkaan tutkimukseen perustuvan teoksen maanmittauksen 375-juhlavuodeksi. Työhön ryhtyi filosofian tohtori **Mikko Huhtamies**, joka on tutkinut alamme historiaa syksystä 2004 alkaen. Hänen työtään on tukenut Maanmittauslaitoksen historiatoimikunta. Kirjan tieteellisestä tarkastuksesta on vastannut Tilaushistoriakeskuksen nimeämänä asiantuntijana filosofian tohtori **Heikki Rantatupa**. Historiakirja Maan mitta julkistettiin

GIS expo -paikkatietomarkkinoilla 23.9.

Maanmittausta pidetään yleensä teknisenä ja vaikeasti ymmärrettävänä alana. Kuitenkin sen tuotteet – kuten kartat – samoin kuin tekijät eli maanmittarit ovat vuosisatojen ajan olleet tuttuja ja arvostettuja. Maanmittaus on yleisesitys, joka kertoo maanmittauksen yhteiskunnallisesta merkityksestä eri aikakausina.

Maanmittaus on koko historiansa ajan ollut hyvin kansainvälistä. Historiateos liittääkin Suomen maanmittauksen historian paitsi Suomen yleiseen yhteiskuntakehityk-

seen myös yleiseurooppalaiseen tapahtumiin. Lisäksi alan koulutuksen kehitys esitetään teoksessa kattavasti maanmittari-oppipoikajärjestelmästä nykyiseen koulutusmalliin. Myös koulutuksen kansainvälisyys korostuu. Ruotsi-Suomen maanmittarit kävivät jo 1600-luvulla hake-
massa oppia Saksassa ja Hollannissa. Ensimmäiset alan oppikirjat ilmestyivät 1670-luvulla.

Lukija pääsee kulkemaan eri aikakausien

KUVA KRISTINA HEIKKINEN

Rafael Rehn Vuosnatunturilla luovutetun Sallan alueella vuonna 1922.

KUVAT MAANMITTAUSMUSEO

Janne Ahonen tutkii karttoja maantien varrella Liedossa vuonna 1921.

maanmittareiden arkisen aherruksen matkassa, sillä Huhtamies on hyödyntänyt kirjassa runsaasti aikalaismuistiinpanoja. Kirjassa esitellään muun muassa maanmittari **Nils Westermarckin** kenttäkausi vuonna 1757. Westermarckin työvuoteen mahtui useita rajankäyntejä, torpankatselmuksia ja yksi isojakokin, jonka aloittamisessa kuitenkin oli vaikeuksia. Maanmittareiden **Lahja Castrenin** ja **Onni Ollilan** kuvauksia työskentelyolosuhteista 1900-luvun alun Lapissa on ilo lukea. Jo tuolloin elämämenoa kaupungeissa pidettiin liian kiireisenä ja Ollila toteaaakin että "soma se on elämä tunturilla".

Maanmitta -teos jakaantuu kolmeen pääluukuun. Ensimmäisessä Ruotsin vallan aikaa käsittelevässä osassa esitellään valtakunnallisen maanmittaustoiminnan alku ja ammatimaisen toiminnan vakiintuminen. Autonomian aikana Suomeen syntyy oma maanmittaushallinto, ja maanmittauksella on vahva roolinsa autonomisen Suomen elinkeinoelämän edellytysten luomisessa. Erityisesti

uutta tietoa kirjassa on isojakojen vaikutuksesta teollistumiseen. Aikaisemmassa tutkimuksessa on yleensä korostettu vaikutuksia maatalouteen. Itsenäisyyden ajalla painottuvat historiamme murroskohdat: kansalaissodan jälkeinen torpparivapautus, toinen maailmansota ja siihen liittyvä asutustoiminta sekä kaupungistuminen. Itsenäisen Suomen maanmittauksen esittelyssä tarkastelu on ulotettu mahdollisimman lähelle nykypäivää, vaikka se historiatieteen keinoin onkin haasteellista.

Aikaisemmat Suomen maanmittauksen historiaa käsitelleet yleistökset vuosilta 1933 ja 1983 pureutuivat syvälle tekniikkaan, tuotantoon sekä maanmittaushallintoon. Myös Maanmitta -teoksessa teknisen kehityksen sekä hallinto- ja organisaatiomuutosten keskeisimmät vaiheet käydään läpi, mutta pääpaino on maanmittauksen sitomisessa yleiseen yhteiskunnalliseen kehitykseen.

Huhtamiehen kirja perustuu laajaan lähdeaineistoon sekä arkistoaineistoihin että

tutkimuskirjallisuuteen. Yleisesityksen laatimisen haasteena oli alan historian erityistutkimusten vähyys. Kirjan runsas ja monipuolinen kuvitus korostaa maanmittauksen historian monimuotoisuutta. •

Maanmittauslaitoksen historiatoimikunnan jäsenet

Pääjohtaja Jarmo Ratia, puheenjohtaja
 Professori Henrik Lilius
 Akateemikko Päiviö Tommila
 Professori Oiva Turpeinen
 Maanmittausneuvos Arvo Kokkonen
 Viestintäpäällikkö Pirkko Yliselä
 Johtaja Marja Rantala

ETTÄ KARVISEN PAULIKO jäisi eläkkeelle? Tuntuu oudolta, sillä Pauli kuuluu Maanmittauslaitoksen kattaukseen kuin punaruutui-
nen pöytäliina mummolaan. Eipä silti, elä-
kkeelle jäämistä virittelevä mies tuntuu ole-
van kiireisempi kuin koskaan. Haastatteluun
hän saapuu suoraan Espoosta, jossa on yh-
dessä pääjohtajan kanssa ollut onnittele-
massa Espoon kaupunkia 550-vuotissynttä-
reiden johdosta. Ja seuraavana maanantaina
taas Espooseen onnittelemaan 100-vuotiasta
Teknillistä korkeakoulua... työtä piisaa eläke-
läisellä!

Tämän jutun tekeminen alkoi huonojen
enteiden tai tähtimerkkien alla. Yritin soittaa
Paulille sopiakseni haastattelu-aikaa, mutta
puhelimeen ei vastannut kukaan ja lopulta
linja suljettiin väkivaltaisesti. Myöhem-
min Pauli kertoi, että olin soittanut 20.8. klo
12.06. "Eikö se päivämäärä ja kellonaika sano
mitään?", Karvisen arvuuttaa. No ei, myön-
nän toki sivistymättömyyteni.

Sehän on tietysti sorsastuskauden läh-
tölaukaus. Karvisella oli juuri ensimmäinen
mehevä lintu tähtäimessä, kun tasku alkoi
soittaa tiluliita! Kun pahoittelen ja pyytelen
tuhannesti anteeksi, Karvisen vain nauraa
tyrskähtelee jutulle. Sellainen juuri Pauli on
– aina hyväntuulinen ja mukava.

Aamukahvipöytien Karvisen

Kokemukseni neljän vuoden ajalta Maanmit-
tauslaitoksessa tuovat mieleen aamukahvi-
pöytien Karvisen, joka kertoo nauraa hyris-
ten kaskujaan. Välillä omat jutut naurattavat
niin, ettei kaskua tahdo saada kerrottua lop-

KUVAT ANTERO PALJONEN

lainvalmistelija virittelee eläkepäiviä kiireisenä

puun! Ja hyväntuulisuus tarttuu samaan pöytään valikoituneisiin kuulijoihin. En muista koskaan nähneeni Paulia huonotuulisenä.

Samaa todistavat muutkin. Vaikka hänet tunnetaan tiukkana neuvottelijana, on kynyns ollut matala ylijohdajan pakeille. ”Minuun on aina ollut helppo ottaa yhteyttä. Aina kun joku kentältä on soittanut, olen kirjannut kaikki ongelmat ja pulmakohdat ylös. Kun niitä on kertynyt tarpeeksi, olen ryhtynyt tuumasta toimeen eli lainvalmisteluhommiin.”

”Olen myös todennut, että lainmuutoksia ei pidä pelätä ja vältellä. Lakia pitää muuttaa, kun siihen on syytä ja aihetta. Laki ei ole kiveen hakattu pyhä asia”, Karvinen kertoo.

Lainvalmistelija Karvinen

Kahdenkymmenen kahden vuoden ajan Pauli on toiminut käytännöllisesti maanmittausalan ylimpänä lainvalmistelijana. Hänellä on sormensa pelissä vähän yhdessä jos toisesakin pykälässä. Karvinen muistelee, kuinka hän 1984–1990 omakätisesti – kirjaimellisesti – riipusti kynällä paperille koko kiinteistönmuodostamislain uudistamisen. Yhteensä 4 500 käsin kirjoitettua liuskaa eri versioita. Lopullinen ehdotus sitten supistui 600 liuskaan. ”Seurauksena oli tenniskyynänpää, joka leikattiin välittömästi viimeisen liuskan kirjoittamisen jälkeen”, työmyyrä muistelee.

Pauli Karvisella on varsin juhlava urahistoria. Hän lähti 1960-luvulla opiskelemaan TKK:hon, josta valmistui maanmittausosastolta 1971. Samanaikaisesti hän pyrki yliopiston oikeustieteelliseen, josta sai juristin paperit vuosikymmenen lopulla. Hän toimi TKK:ssa assistenttina ja opetti samanaikaisesti Teknillisen oppilaitoksen tuntiopettajana. 1970-luvun lopulla hän oli Suomen Akatemian tutkimushankkeen johtajana ja 1980-luvun alusta ensin vuoden Kiteen tuomiokunnan notaarina ja sen jälkeen maa- ja metsätalousministeriön hallitussihteerinä ja ylitarkastajana.

Vihdoin vuonna 1986 hän tuli silloisen maanmittaushallituksen osastopäälliköksi ja

maanmittausneuvokseksi ja sen koommin mies onkin ollut Maanmittauslaitoksessa eri nimikkeillä. Ylijohdajaksi hän tuli vuonna 1994 ja ehtipä hän olla jonkin aikaa pääjohtajanakin, kun **Jarmo Ratia** käväisi kansliapäällikön pestissä ministeriössä.

Kenttien Karvinen

On siinä hommia ollut! ”Niin, joskus on energiaa riittänyt”, Karvinen toteaa vaatimattomana. Ikään kuin sitä ei enää hänellä olisi. Eläkkeelle hän jää vasta maaliskuun alusta, mutta jo kesäkuun alusta hän on ollut lomalla pitäen monien vuosien rästivapaita pois. Ja silti kalenteri täyttyy erilaisista työtehtävistä ja tapahtumista.

”Niin, nämä ovat näitä viimeisiä virkatehtäviä. Siivoilen työhuonetta ja selaan papereja arvioiden, mitkä ovat seuraajalleni tarpeettomia ja mistä voi puolestaan olla hyötyä. Oikeastaan jäljellä on enää vain kivoja juttuja, näitä edustuksellisia esiintymisiä!”

Viimeisenä isona työtehtävänään hän lähti maakuntiin ”jäähvyäskiertueelle” eli

Tämän jutun tekeminen alkoi huonojen enteiden tai tähtimerkkien alla.

vieraili jokaisessa maanmittaustoimistossa pitäen päivän luennon juuri niistä oikeudellisista asioista, mistä toimistossa toivottiin kuultavan.

Kentän ääntä hän on kuunnellut ennenkin ja jalkautunut ”myrskykeskuksiin” suoraan tulta päin. Maanmittauslaitoksen organisaatiomuutos on pitkälti ollut Karvisen käsialaa. ”Tuloksena laitosta virtaviivaistettiin niin, että nyt oli vain yhdenlaisia toimistoja, jotka kaikki tuottavat samat palvelut. Toimistojen määrää vähennettiin radikaalisti”, Karvinen kertoo ja paljastaa, että ei se aina helppoa ollut. ”Minulle kerrottiin, että yhdessä toimistossa lähetettiin joulukortteja, joissa toivottiin Karvisen hirttämistä”, mies nauraa hihittää.

”Mutta kiersin kentällä ja kuuntelin ihmisiä. Lopulta kaikki meni ihmeen hyvin ilman suuria skismoja. Ehkä muutos onnistui siksi, ettei kaikkea tehty kertarysäyksellä, vaan vaiheittain.”

Millä mielellä hän katsoo taakseen aikaa Maanmittauslaitoksessa? ”Erittäin hyvällä! Olen saanut tehdä kovin mielenkiintoisia tehtäviä – juuri niitä, mitä olen halunnutkin. Työni on ollut vaihtelevaa ja myös itsenäistä, vaikka ihmisten parissa on saanut ollakin.”

Entä arvosana nykyiselle Maanmittauslaitokselle? ”Sehän on valtavasti kehittynyt. Ei se ollut huono 1980-luvullakaan, mutta nykyisellään se on varmasti valtion virastoista kehittyneimpiä, teknisesti huippua ja tarpeeseen tehtyä. Tapa työskennellä on muuttunut kankeasta keskushallinnosta hyvin joustavaksi ja virtaviivaiseksi laitokseksi. Myös kansainvälistyminen on ollut valtava muutos.”

Eläkejuttujen lopuksi on aina pakko kysyä niitä suunnitelmia, sori vaan Pauli. ”Ei mitään, tässä alkuaika on mennyt vielä vähän henkeä vetäessä enkä ole ehtinyt vielä pitemmälle asioita suunnitella. Tähän mennessä työt ovat häirinneet harrastuksia, mutta nyt pääsen varmaan metsälle useammin. Sorsia putosi heti ensimmäisenä päivänä”, Pauli lohduttaa toimittajaa mokastaan.

”Myös omakotitalo, pihamaa ja kesämökki vaativat monenlaista hoitoa. Nyt on aikaa enemmän myös hiihtämiseen ja lukemiseen. Mitään säännöllistä entiseen työhön liittyvää en aio tehdä, kuten asianajohomia tai sellaista”, sanoo Pauli Karvinen, mutta vihjaa, että asiantuntijatehtävät eivät suinkaan ole poissuljettuja. •

Otusbongarin matkassa

NYT KANNATTAA TULLA MUKAAN! Luvassa on otusten bongauskeikka. On saatu jostain vinkki, että Tampereelta löytyy harvinaisen suuri esiintymä outoja otuksia. Kyselin toimitukselta, millaisia otuksia siellä on ja millaista juttua oli ajatus tehdä. Otuksista sanoivat vain, että niitä on tavattu jo sata vuotta pitkin Suomea yksittäin, mutta näin monta yhdessä on sensaatio! Lopultakin voitaisiin tarkkailla, miten ne käyttäytyvät ryhmänä.

Ilmoitin oitis, etten mene tuntemattomien otusten lähellekään tarkkailemaan, jos vaikka purevat tai tartuttavat salmonellaa? Toimitus ilmoitti, ettei ollut mitään syytä huoleen. Näillä otuksilla on uusi ja huippumoderni 3D-pesä, josta voi vetäistä kerroksen kerrallaan tarkkailtavaksi ilman puremaa ja tautivaaraa, samaan tapaan kuin lipaston laatikoita. Kaikka vaikuttaa siis vaarattomalta, joten menoksi...

Urbaani pesäpaikka

Yhdyskunta, jossa näitä etsittyjä otuksia pitäisi olla, vaikuttaa olevan 3D-pesä kolmessa eri kerroksessa. Tosin pesä jatkuu muiden yhdyskuntien asuttamana ylemmäskin, hieman erikoinen systeemi siis. Vedetäänpä sieltä päällimmäinen kerros tarkasteluun. Tässä pesässä ei näemmä ole kunnan kennorakennetta, lähinnä vain pesän ulkoseinät. Epäilen pesän toimivuutta, ettei vain hajoaisi omaan mahdottomuuteensa. Ja eikös tuollaisessa levä syöpäläisetkin?

Yhdyskunnassa käy näin arkisena aamupäivänä aikamoinen kuhina. Mitä nuo kaivatut otukset oikein puuhaavat? Kolmannesta kerroksesta löytyy otuksista vain yksi, joka yhdistelee ja selvittelee jotain. Huhut suuresta esiintymästä taitavatkin olla perättömiä.

Seuraavassa kerroksessa näkyy sama kuhina, ja nyt bongaan enemmänkin näitä etsittyjä otuksia. Kokoontuvatko nämä siis pesän keskelle lämpimään? Tarkkailen yhtä löytämäni, se näyttää heittävän ammattitaitoisen arvioivia (AKA) katseita ympäristöön. Toisesta päästä pesää löydän useampiakin otuksia, jotka näyttävät selvittelevän yhtä jos toistakin. Mietin vain, sotkevatko ne itse ensin sen, mitä selvittävät, vai auttaako joku sotkemisessä? Näillä kuulostaa olevan edus-

taja Huittisissäkin, lähemmäs sadan kilometrin päässä!

Alimmasta kerroksesta bongaan vielä pari otusta. Yksi niistä yrittää pesän reunalta usuttaa välillä koko yhdyskuntaa keksimiinsä puuhiin. Muut eivät näytä kovin innokkailta ja yleisvaikutelmaksi jää, että kukin puuhaa usutuksesta huolimatta omiaan. Toinen taas kuulostaa järjestelävän jotain innokkaasti uudelleen. Kaiken kaikkiaan näitä otuksia löytyy siis lähes kymmenkunta kappaletta. Otukset vaikuttavat enimmäkseen sävyisiltä. Saan kiinnitettyä niihin kamerat, joilla voin seurata niiden puuhia yhdyskunnan ulkopuolella.

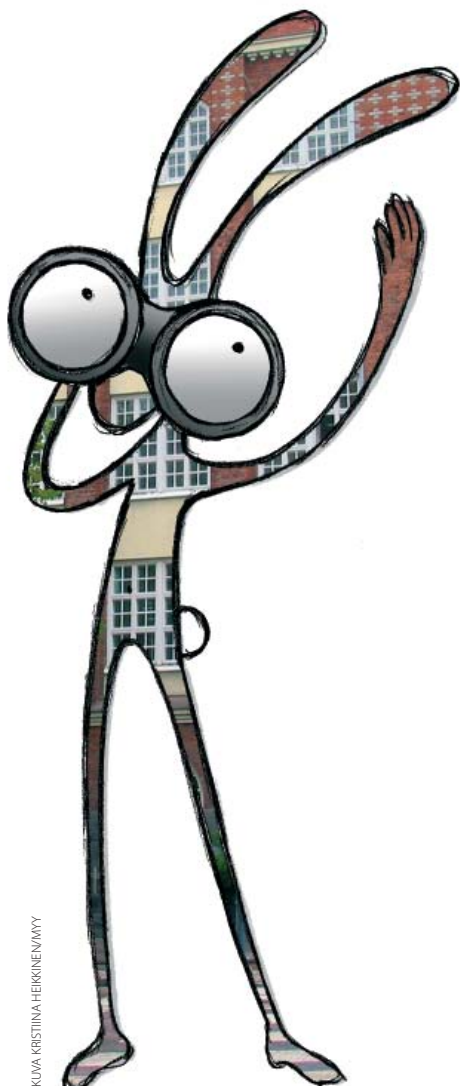
Sutjakat ja liikunnalliset

Otukset ovat varsin sutjakoita ja liikunnallisia ja ne kuljeskelevat mielellään ympäriinsä, se näkyy seurannassa oitis. Yksi on vilistänyt metsissä sinne tänne todella vauhdikkaasti. Toinen viihtyy erityisesti nurmikoilla heilutellen keppejä, ei siis tuntosarvia, vaan keppejä. Kolmas on mennyt metsään pikkupäristimen kanssa. Neljäs näyttää kuljettavan pesuettaan. Osa otuksista kutoo jotain, ja Huittisten suunnalla on koottuna havupalloja. Jotkut otuksista viihtyvät välillä ihan vain tuumailen.

Otusbongauksen tulokset ovat todella mielenkiintoisia. Vaikka otuksia siis löytyi edustava määrä, mitään ryhmäkäyttäytymistä niillä ei näytä olevan. Ne ovat yhdyskunnassa hajallaan ja viihtyvät. Ne puuhailevat omiaan ja ottavat ahkerasti kontakteja yhdyskunnan muihin otuksiin ja yhdyskunnan ulkopuolisiin otuksiin. Otukset ovat sävyisiä, liikunnallisia, itsenäisiä ja ottavat osaa yhdyskunnan viihtyvyyteen liittyviin puuhiin.

Jutussa modernina 3D-pesänä on siis – arvasitteko? – PISAn Tampereen toimipisteen toimitilat Attilassa ja otuksina ryhmäesittelyssä PISAn diplomi-insinöörit. •

Aune Rummukainen toimii maanmittausinsinöörinä (DI) Pirkanmaan-Satakunnan maanmittaustoimistossa.

KUVA KRISTINA HEIKINEN/MYY

Ei tullut myssyä, tulikin takki

Kirjaamisasioiden siirtoprojekti KIRSI on saanut omat extranet-sivunsa. Sivusto palvelee projektiin osallistujia, siirtyviä työntekijöitä ja Maanmittauslaitoksen sekä oikeusministeriön väkeä yleensä.

PROJEKTIN ALKUVAIHEESSA sen asiakirjat löytyivät Maanmittauslaitoksen intrasta. Oikeushallinnon väki ei sivustolle päässyt. Kuitenkin myös käräjäoikeuksista maanmittaus- toimistoihin siirtyvät työntekijät halusivat päästä lukemaan projektin muistioita, selvityksiä ja kyselyitä. Siksi perustimme projektille extranet-sivut.

Sivustoa ideoinut viestinnän osaprojekti otti suunnittelutyöhön avuksi sähköiseen viestintään erikoistuneen konsulttitoimisto Viherjuuren. Projekti laajeni. Alkuperäinen idea oli vain siirtää projektin tuottama aineisto verkkoon. Sen sijaan päädyttiinkin luomaan projektin osallistujia, siirtyviä työntekijöitä, Maanmittauslaitoksen ja oikeushallinnon väkeä palveleva aktiivinen ja vuorovaikutteinen sivusto. Myssyn sijasta tehtiinkin kokonainen takki.

Istahda sohvalle!

Tällä hetkellä sivusto on jaettu neljään osioon. KIRSI-projektiosioon tuodaan kaikki projektin tuottama materiaali. Sieltä löytyvät projektien uusimmat kokousmuistiot, kyselyt, selvitykset, projektisuunnitelmat ja esitelmät sekä runsaasti taustamateriaalia.

Työympäristö ja -välineet sekä Tietoa Maanmittauslaitoksesta -osioihin on koottu kattavasti tietoa Maanmittauslaitoksesta organisaationa sekä työn tekemisen tavoista ja

Heittäydy Sohvalle keskustelemaan ajankohtaisista KIRSI-asioista!

välineistä uusia työntekijöitä ajatellen.

Taukotila on tarkoitettu kaikille Maanmittauslaitoksen ja oikeushallinnon työntekijöille pistäytymispaikaksi työpäivän lomassa. Piipahduksilla KIRSI-sivustolla selviävät ajankohtaisimmat asiat kirjaamisasioiden siirrosta uutisten, blogimerkintöjen ja tilaisuuksista tehtyjen videopätkien avulla. Istahda Sohvalle, kommentoi uutisia ja keskustele!

Käytäväkeskustelu ohjautuu nettiin Kysy Kirsiltä -palvelun avulla. Esitä kysymyksesi eetterissä, kysymyksesi julkaistaan ja saat lisäksii siihen vastauksen! Palautettakin sopii antaa.

KIRSI kehitty

KIRSI-sivusto palvelee sisäisessä tiedottamisessa projektiin osallistujia sekä Maanmittauslaitoksessa että oikeushallinnossa. Ruotsinkielisikään työntekijöitä ei ole unohdettu: jo tällä hetkellä KIRSI-uutiset julkaistaan myös ruotsiksi, ja ihan oma ruotsinkielinen sivusto avautuu syksyn 2008 kuluessa. Siirtoajankohdan lähestyessä avataan myös suurelle yleisölle avoin kirjaamisasiat.fi-sivusto nettitiedottamisen välineeksi.

KIRSI-sivusto elää ja etenee sitä mukaa

kuin projektikin. Uusia ideoita ja teknisiä ratkaisuja otetaan käyttöön ja vanhoista luovutaan tarpeen niin vaatiessa. Kaikenlaiset kehitysideat sekä sisältöehdotukset ovat enemmän kuin tervetulleita!

Takki on valmiina, tehdään yhdessä vielä myssy, hanskat ja kaulaliina!

Piretta Pietilä työskentelee Maanmittauslaitoksen Keskushallinnossa KIRSI-projektin verkotiedottajana.

piretta.pietila@maanmittauslaitos.fi

KIRSI-extranet

- www.kirsi-projekti.fi
- avautui 1.9.
- luettavissa Maanmittauslaitoksen ja oikeushallinnon verkoissa
- palvelee sisäisen tiedottamisen kanavana
- alkuvuodesta 2009 avautuu ulkoisen viestinnän osana kirjaamisasiat.fi -sivusto

Kuru, Parkkuu – mysteeri maastossa

Kuru, Parkkuu, tasan kymmenen vuotta sitten, maastokartoitusreissu ja syysruska parhaimmillaan. Sää suosi ja maisemat mykistää järvettämiin olosuhteisiin tottuneen kartantekijän. Joskus sitä vaan ajattelee ammatinvalinnan menneen nappiin.

SIINÄ ON MÖKKI ja pari ulkorakennusta, toinen on näköjään vanhallakin kartalla, toinen ei. Sitten tulee mökki ja sen takana on jotain... ei, se on pelkkä huusi. Ei kuvata kartalle. Tuosta lähtee joku polku toiselle puolelle tietä. Vanhalla kartalla ei ole mitään. Varmaan joku kalastajien polku, eteenpäin. Näytti kyllä aika hyvin pohjustetulta polulta, vaikka olikin pusikoitunut. Tuskin se kuitenkaan mikään on... Ei! Jarrut pohjaan ja 50 metriä pakitusta. Pakko jalkautua kat-

somaan, mihin polku vie, vaikka aikataulu ei välttämättä tällaista sallisi.

Huonokuntoinen polku on selkeästi siihen joskus rakennettu. Voisi väittää, että siinä on joskus kulkenut autolla kuljettava tie. Kävelen polkua pitkin enkä osaa enää aavistaa, mitä tulen näkemään. Parin sadan metrin päässä alkaa selkeytyä. Mökkihän sieltä paljastuu, grillikatoksineen, venevajoi- neen ja ulkorakennuksineen. Merkintä kart- taan ja kaikki ok.

Vaan silti tuntuu, ettei kaikki ole kohdallaan. Jotain outoa tässä nyt

Järven rantaan vievän polun ovat mustikanvarvut osittain vallanneet.

on. Menen lähemmäksi ja katse- len pihamaata hieman tarkemmin. Mökki on kohtuullisen hyvässä kun- nossa, samoin ulkorakennus, mutta pihamaa on ruokottomassa kun- nossa. Nurmikko on leikkaamatta ja se on kasvanut pitkäksi niittymäi- seksi heinikoksi. Parin nyrkin kokoi-

silla kivillä reunustettu kukkapenkki kasvaa horsmaa.

Kävelen keskelle pihaa ja katselen edel- leen ympärilleni. Venevaja on pahasti kenal- laan. Kurkistan sisään ja huomaan puisen soutuveneeseen lievästi lahonneen ja toisesta kyljestä murtuneen. Kävelen takaisin kes- kelle pihaa, kohti grillikatosta. Heinikon se- assa kasvaa jo pieniä koivuntaimiakin. Nur- mikkoa ei tosiaan ole hetkeen leikattu. Gril- likatoksen katosta on pudonnut pari lau- ta tiilisen tulisijan päälle. Muuten katos on melko tyhjä. Tulisijan vieressä on harmaan- tunut penkki ja sen vieressä pari kaljapullon korkkia maassa.

Polun päässä on kapea pieni laitur, joka on – ihme kyllä – kutakuinkin ehjä. Siirryn kohti päärakennusta. Se on hyvässä kun- nossa, mutta jotenkin koomisen ja surkuhu- paisen näköinen. Toisen ison ikkunan edessä koivunvesat ovat kasvaneet seinää pitkin ik- kunan eteen. Myös terassin kaitteessa ole- vassa vihreässä muovisessa kukkatelineessä kasvaa koivua. Kukkatelineen altakin kasvaa terassin kaidetta pitkin jo melko isoja koi- vuja, jotka ovat tehneet nätin mutkan tör- mätessään kukkatelineen pohjaan. Mökki on täysin koivujen versoama. Täällä ei ole käy- nyt kukaan moneen vuoteen.

Tässä vaiheessa olisi pitänyt kääntyä ta- kaisin autolle. Astuin terassille. Näen ulko- ovesa kolme pientä, puista kylttiä, joista yh-

teen on kaiverrettu/poltettu teksti "Isä", toiseen "Äiti" ja kolmanteen "Henni". Ovi on lukossa ja uteliaisuus huipussaan. Teen kohdalokkaan virheen ja kävelen terassin ikkunalle, kurkistan sisälle ja mitä mä näen? Pienen neliskanttisen ruokailupöydän. Pöydällä on pieni valkoinen pöytäliina. Liinan päällä on hieman tummentunut hopeinen kynttilänjalka, jossa on lähes loppuun asti poltettu pitkulainen valkoinen kynttilä. Kynttilänjalan vieressä on haalistunut keltainen pahvinpala, johon on vahakynällä piirretty punainen kukka.

Alle on kirjoitettu huterilla tikkukirjaimilla: "Hyvää äitienpäivää v.1986".

Silloin ajatusten vyöry humahti läpi pääni muutamassa sekunnissa. Eikä ne ajatukset olleet kauniita. Tunnustan, että silloin kosketti, ahdisti ja pelotti samanaikaisesti ja lujaa. Hetkeen en tiennyt, mitä olisi pitänyt ajatella. Rehevän mielikuvituksen omaavana olisin toivonut, etten olisi ajatellut mitään. Astuin alas terassilta ja lähdin pois. Tuntui kuin mökin ikkunoista, kivijalan alta, savupiipusta, viereisestä puuvajasta, läheisestä metsästä ja joka puolelta muualtakin olisi huokunut kalseaa tummaa menneisyyttä kohti pihamaata ja minua. En halunnut jäädä sen piirittämäksi. Vilkaisematta taakseni kiihdytin vauhtiani.

* * *

KUVAT HAARILEHTIMÄRKÖHÄME

Pari vuotta myöhemmin syyskesällä, aikaisin aamulla, olin menossa patikoimaan Helvetinjärven kansallispuistoon. Koukkasin Tampereen kautta, josta poimin veljeni kyytiin. Kurun tietä ajellessa muistin tapauksen ja kerroin siitä veljellenikin. Se nauroi.

Koska olimme hyvissä ajoin liikkeellä, eikä päätieltä ollut kovin pitkää poikkeamaa, päätimme pirtuuttan käydä katso-massa paikkaa. Pienen harhaanajon jälkeen

Polku on vähän käytetty ja huonokuntoinen.

pysäköin autoni tien varteeseen, lähelle polun risteystä, täsmälleen samaan

paikkaan kuin pari vuotta aikaisemminkin. Polku näytti samalta kuin ennenkin. Aamukasteesta kosteat heinät kastelivat lenkkarimme ja housunlahkeet. Järven päällä leijunut usva ulottui rantapusikkoon ja puoliksi pihamaalle asti. Paikka näytti vieläkin aavemaisemmalta kuin kaksi vuotta sitten, mikäli mahdollista.

Pihan reunasta silmäilimme muuttumatomana pysynyttä ympäristöä. Silloin kuulimme mökin takana olevasta kuusikosta

Kuusikosta kuului rapinaa.

jotain rapinaa. Pian esiin astui tummaan sarkapukuun sonnustautunut mies reppu selässään. Päässä ollut lierihattu varjosti niin, ettei hänen kasvojaan näkynyt. Mies pysähtyi hetkeksi, mutta jatkoi sitten kävelemistään kohti meitä. Tervehdimme tätä, mutta kasvoton mies pysyi myös äänettömänä. Jatkoivat hiljaista kulkuaan eteenpäin...

Lienee turha enää jatkaa untani pitempään. Varsinkin, kun painajaiseni ovat li-kaisia ja väkivaltaisia, kiitos jo aikaisemminkin mainitsemastani värikkään mielikuvituksestani. Ne päättyvät kuitenkin aina saman kaavan mukaan. Niin nytkin. Ylivoimaista vihollista vastaan käytin vahvinta aset-

tani, minkä omaan eli nopeita jalkojani. Jätin verenpunaisen järven taakseni ja pakenin. Siinä kävi vaan silleen, että jalat lakkasi toimimasta, kangistuivat. Jatkan kontaten paik-koon ja lopuksi ryömien, vetäen itseäni heinä-mättäistä ja pajunversoista eteenpäin. Sit-ten herään siihen, kun selkä hiessä, rystyset valkeina pidän sänkyäni päätyä tukevassa ot-teessa. Niin kliseistä, mutta totta.

Tapaus askarrutti pitkään mieltäni ja tuli siis jopa uniin. Näin syksyisin huomaan vieläkin silloin tällöin pohdiskelevani "mökkipi-hamaan arvoitusta". Kymmenen vuotta olen liikutellut ajatuksia omassa päässäni. Ennen minkäänlaista vastausta, ne ovat aina tyreh-tyneet. Kannattaisiko asiaa tutkiskella tieteel-lisemmällä asenteella? On olemassa rekiste-reitä ja arkistoja, joita tonkimalla voisi löytää vastauksia. Entä jos löytyy? Jos jotain on to-della tapahtunut? Helpottaisiko se mieltäni, jos saisın tietää? Epäilen, että ei. Kyllä ihmisen uteliaisuudellakin täytyy jokin raja olla. Muutoin se menee hyvän maun tuolle puo-

lulle. Mitä sillä saavuttaisin, jos tonkisin asioita, jotka muut ovat halunneet unohtaa. Olo voisi olla kuin Rikospostin kestotilaajalla. En halua lukeutua niihin ihmisiin, jotka salaa toivovat uutisia kuunnellessaan, että jotain paha-a olisi tapahtunut. Voisi sitten kirkolla kauhistella naapureiden kanssa. Parempi antaa ajan kulua vielä enemmän.

Tai sitten koko tapahtuma on pelkkää kuvitelmaani. Ehkä kaikelle on ihan tavanomainen selitys? Ehkä mietin, silloin nuorena ja uutena karttapaikana, liian tunteikkaasti ti-lannetta? Mene ja tiedä.

En ole kovin taikauskoinen enkä usko haamuihinkaan, mutta voin vannottaa, etten koskaan mene kyseiselle paikalle uudestaan.

Näillä sanoilla, hyvät työtoverit, haluan toivottaa kaikille oikein hauskaa kaamosai-kaa. •

Kirjoittaja toimii kartastoinöörinä Hämeen maanmittaustoimistossa Hämeenlinnassa.

Palkitsemispolitiikkaa yrittäjyyden kustannuksella

KUVA KRISTINA HEIKINEN

Sisäinen yrittäjyys on tapa työskennellä toisen palveluksessa ikään kuin hoitaisi omaa yritystään. Henkilö joka on omaksunut sisäisen yrittämisen, käyttää luovuuttaan, innovatiivisuuttaan ja osaamistaan yhteisön hyväksi – omat tavoitteensa toki tiedostaen. Sisäistä yrittäjyyttä voidaan pitää elämänasenteena, joka ilmenee tahtona menestyä ja haluna olla hyvä jossakin. Tällaisella elämänasenteella ihminen suhtautuu aktiivisesti asioihin. Koska sisäinen yrittäjä on valmis näkemään vaivaa asioiden eteen, on hänen työpanoksensa ja tuottavuutensa keskimääräistä suurempi.

Sisäisen yrittäjän sanotaan tekevän mahdollisen, toimeensa leipiintyneen byrokraatin pyrkiessä päinvastaiseen. Koska sisäinen yrittäjä on luonteeltaan analyttinen, tulee hänen ahkeruutensa palkita. Mikäli sisäisen yrittäjän panostukset näkyvät vain hikipisaroina otsalla, ei yrittäminen ole kannattavaa. Tämä näkyy tuottavuuden laskuna ja on etenkin hierarkkisten, nykytilaa palkitsevien organisaatioiden ongelma. Edellisestä poiketen, on vasta uudistetussa Kehittämiskeskuksen johtamistoiminnan käsikirjassa yksikön arvoksi määritelty, että "Muutos on työtapa". Käsikirjassa todetaan: *"Muutosta ei odoteta, vaan sitä tehdään. Kehitä jatkuvasti itseäsi, työtäsi ja ympäristöäsi. Tutki uusia asioita rohkeasti. Innostu. Muutos ei tasaannu vaan jatkuu yhä nopeammin."*

Edellä mainittu arvo viittaa paljolti myös sisäiseen yrittäjyyteen. Epäselväksi tosin jää, mitkä ovat ne keinot, joilla organisaatiomme tukee tätä tavoiteltavaa päämäärää. Tasa-arvoon ve-toavat palkitsemisjärjestelmät ja status quohon pyrkivät toimintatavat eivät nimittäin erityisesti kannusta yrittämään ja antamaan parastaan. Tämä tulee ilmi muun muassa tuoreimmasta PardiaNet-verkojulkaisusta (10/08), jossa toimihenkilöiden todetaan kaipaavan kannustusta ja palkitsemisesta hyvistä työsuorituksistaan. Tästä huolimatta erittäin hyvin tehdyn työn todetaan julkisella sektorilla johtavan vain ani harvoin palkitsemiseen työntäjän taholta. Tämä on sääli, sillä onnistumisen tunne ruokkii yrittämisen halua ja kannustaa yhä parempiin suorituksiin.

Yleisin palkitsemistapa julkisella sektorilla lienee henkilökohtainen palkanosa, jonka luulisi kannustavan myös sisäisiä yrittäjiä. Jos kuitenkin esimerkiksi otetaan Kehittämiskeskuksen henkikiprosenttien erot, huomataan, että 95 %:lla työntekijöistä palkan henkilökohtainen osa vaihtelee alle 8 % sisällä (Väänänen 2005). Näin siitäkin huolimatta, että samanlaisella koulutus- ja työtaustalla olevien henkilöiden tuottavuuserot voivat olla jopa kolminkertaisia, kuten Juha Tuomaala toteaa tuoreessa Viisarin 03/08 artikkelissaan.

Toinen yleinen palkitsemistapa on tulospalkkio, jonka avulla tavoitteensa ylittäneen yksikön jokainen työntekijä voi saada yhtäläisen siivun jaettavasta potista. Koska henkilökohtainen työpanos ei suoraan vaikuta tulospalkkioon, on senkin merkitys kannustimena vähäinen. Samassa yhteydessä voisi muistuttaa, ettei raha ole suinkaan se ainoa palkitsemiskeino, vaan palkinnoksi ja kannustimeksi hyvin tehdystä työstä riittää monessa tapauksessa pelkkä kiitos, minkä merkitystä ei sovi unohtaa.

Toivonkin, etteivät johtamistoiminnan käsikirjassa esitetyt arvot jäisi vain korulauseiksi, vaan realisoituisivat käytäntöön ja parantaisivat myös meidän organisaatiomme tuottavuutta. Palkitsemispolitiikkaamme tulisi hioa tasapäistävästä tasapuoliseksi – tehden sisäisestä yrittämisestä kannattavaa. Tasapuolinen palkitsemispolitiikka turvaa parhaan osaamisen sekä aidon halun antaa panoksensa työnantajan ja yhteiskunnan hyväksi.

Juhana Hiironen työskentelee asiantuntijana Kehittämiskeskuksessa.

Vieraamme Saimaan maisemissa: Tatiana Shveitser, Tatiana Zakharenko, Vladimir Karvonen, Elena Orlova ja Evgeny Viktorov.

KUVA MAUNO PYYKÖN/ESAVO

Venäläisiä maanhallinnan asiantuntijoita Suomessa opissa

Kesäkuussa Teknillisessä korkeakoulussa ja elokuussa Etelä-Savon maanmittaustoimistossa (ESAVO) suomalaiseen maanmittaukseen oli tutustumassa venäläisiä maanhallinnan kehittämissuunnan jäseniä. Vieraamme Elena Orlova, Evgeny Viktorov, Tatiana Zakharenko ja Tatiana Shveitser sekä Vladimir Karvonen olivat tyytyväisiä näkemäänsä ja kokemaansa.

SAVONLINNASSA HARJOITTELIJAT tutustuivat lohkomistoimituksen etenemiseen alkaen kaupankäynnistä aina arkistointiin saakka sekä myös muihin maanmittaustoimituksiin ja rekisterinpitoon. Viime vuonna saman kehittämissuunnan tuomana oli koulutuksessa kolme venäläistä harjoittelijaa. Ensi vuonna harjoittelijoiksi saapuu mahdollisesti vielä seitsemän vierasta.

Harjoittelijat kertoivat, että heitä aluksi hieman jännitti tulo vieraaseen maahan. ESAVOn Savonlinnan toimipisteessä koulutus oli suunniteltu toteutettavaksi yhtenä kolmen viikon jaksona. Tuolloin harjoittelijat pääsivät rauhasessa keskittymään koulutukseen ja tutustumaan kaupunkiin sekä sen ihmisiin ja nähtävyyksiin.

Savonlinnan toimipisteen ”perhekeskeisyys” mahdollisti upeat puitteet koulutukselle, eikä koti-ikävä ehtinyt tulla. Uuteen maahan ja kaupunkiin tutustumista olisi vielä helpottanut, jos illanvietto- ja tutustumistilaisuus olisi ollut jo ensimmäisenä päivänä. Vapaa-ajan ohjelmaan kuului illanvieton lisäksi saunomista ja kirkkovenesoutua, mutta aikaa jäi myös kalastamiseen, sienestämiseen ja marjojen poimintaan. Vladimir kertoi, että he ovat tutustuneet moniin miellyttäviin ja ammattitaitoisiin maanmittareihin ja että he ovat kokeneet isäntävän vastaanoton lämpimäksi ja ystävälliseksi.

Suomen ainutlaatuinen luonto, ja ihmisten kanssa vietetyt hetket ovatkin jättäneet heidän sydämiinsä niin paljon tunteita, että niitä on vaikea ilmaista.

Harjoitusohjelma ylitti harjoittelijoiden odotukset. Hyvää oli etenkin se, että koulutus käsitti sekä teoriaa että käytäntöä. Harjoittelijat imivät tietoa kuin sienet kaikista uusista asioista. Eri-tyyppisen mielenkiintoisia olivat maastopäivät ja varsinkin GPS-mittaus, koska

Venäjällä heidän toimenkuvaansa ei ole kulu- lunut maastotyötä juuri lainkaan. Kokousmenettelyyn ja eri osapuolten rooliin siinä päätettiin tutustumaan toimituksessa, jossa asianosaisina olivat venäläiset lomatontin ostajat. Asiakasnäkökulmaa päästiin syventämään myös vierailulla käräjäoikeudessa, missä tavattiin venäläisiä avustajineen lainhuuto- prosessin pyörteissä.

Harjoittelujakson aikana sai konkreettisesti nähdä sen, miten nopeasti kehitys on kulkenut maailmalla 2000-luvulla. Työvälineet ovat kehittyneet ja helpottaneet ihmisten työskentelyä. Harjoittelijat saivat havaita, että uusien välineiden käyttö myös hallitaan hyvin.

Uudet ystävämmet kertovat, että he löytävät varmasti kanavia soveltaa saatuja oppeja. He toimivat tavallaan työyksiköidensä sisä-

sinä muutoskonsultteina, joten opit eivät mene hukkaan ja saatua tietoa voidaan käyttää omassa työssä. Luultavasti kaikkea uutta ei voi toteuttaa vielä lähivuosina, mutta tulevaisuudessa varmasti.

Kansainvälinen kanssakäyminen kuuluu ajan henkeen ja on palkitsevaa. Maiden välillä on eroja, mutta järjestelmät muistuttavat

aika paljon toisiaan.

Maanmittauksessa molemmilla mailla on sama tavoite; hyvä tietokantare-

kisteri, joka palvelee asiakkaita ja koordinoi valtion ja kunnallisten elinten työtä.

Palauttekeskustelussa vierailun päätteeksi mietittiin jo kehitysehdotuksia ensi kesän vierailuun. Vaikka ohjelmaan ja opettajiin olttiin tyytyväisiä, tuli sekä harjoittelijoilta että kouluttajilta myös uusia ideoita, kuten vierailu Maanmittauslaitoksen Arkistokeskukseen. Harjoittelijat kertoivat, että JAKO-kiinteistötietojärjestelmästä olisi mielenkiintoista tietää vielä enemmän – varsinkin yhteyksistä kartan ja otteen välillä.

Lisäksi toivottiin lisää maastopäiviä, joista yksi päivä varattaisiin arviointitoimituksille. Harjoittelijat toivoivat myös teemaa ”ulko- maalaisten kiinteistönosto Suomessa”. ●

Harjoittelijat imivät tietoa kuin sienet uusista asioista.

Muutos tuo uusia käytäntöjä

Maanmittauslaitoksen henkilöstö- ja taloushallinnon palvelujen siirtosuunnitelmat Valtiokonttorin palvelukeskuksiin etenevät.

Valtiokonttorissa haetaan dynaamista asennetta talous- ja henkilöstöprosessien hoitamiseen. Vastaavanlaista aktiivista, vaikuttamaan pyrkivää ja omia tavoitteita asettavaa otetta haluaa myös Hallintopalvelukeskuksen (HAL) johtaja Riitta-Liisa Niittymaa puhaltaa omaan porukkaansa, sillä juuri muutosvaiheessa työntekijät voivat omalla panoksellaan vaikuttaa siihen, millaisissa prosesseissa töitä tullaan tulevaisuudessa tekemään.

TULEVINA KOLMENA VUOTENA talous- ja henkilöstöhallinto käy läpi muutosprosessin, jonka läpiviemiseksi on käynnistetty ja käynnistetään useita projekteja. Koska henkilöstö- ja taloushallinnoilla on kummallakin käytössään omat tietotekniset järjestelmänsä ja vastuualueensa, niitä ei voida käsitellä yhtenä kokonaisuutena. Ensimmäisessä vaiheessa järjestetään henkilöstöhallinnon palvelut Valtiokonttorin palvelukeskukseen. Palvelujen siirron asiakkuusprojekti laitoksen ja Valtiokonttorin välillä alkoi 1.10.2008 ja palvelujen tuotanto alkaa palvelukeskuksessa vuoden 2009 aikana.

Henkilöstöhallinnon tietotekniikka siirtokuntoon

Henkilöstöhallinnon käyttämä Helmi/Hevi -järjestelmä on vanhentunut eikä se ole siirrettävissä Valtiokonttorin

palvelukeskukseen. Siksi Maanmittauslaitoksessa otetaan tämän vuoden marraskuussa käyttöön uusi henkilötietojärjestelmä Personec FV Henkilöstö. Vasta uuden järjestelmän käyttöönoton myötä laitos voi alkaa tilata Valtiokonttorin palveluja.

Kaikki laitoksen henkilöstöasiainhoitajat pääsevät Personec FV Henkilöstön käyttäjäkoulutukseen. Näin nykyaikaiseen selainpohjaiseen järjestelmään tutustuminen on kaikille mahdollista.

Aditron FV Henkilöstön lisäksi laitoksessa tullaan ottamaan käyttöön myös Personec-itsepalveluasiantijärjestelmä, ESS. Tähän järjestelmään työntekijät pääsevät itse tallentamaan muun muassa perustietojaan sekä vuosiloma- ja poissaolotietojaan. Järjestelmä otetaan käyttöön ennen kuin Maanmittaus-

"Nyt edetään askel askeleelta ja tehdään kestäviä ratkaisuja. Tehtävien uudelleen järjesteleminen voi monipuolistaa henkilöstön työnkuvia", talouspalveluiden esimies Päivi Kekki (vas.) ja Hallintopalvelukeskuksen johtaja Riitta-Liisa Niittymaa toteavat.

laitos siirtyy palvelukeskuksen asiakkaaksi.

Uudenlaiset tehtäväkokonaisuudet

Parhaillaan käynnissä olevassa Maanmittauslaitoksen ja Valtiokonttorin välisessä asiakkuusprojektissa määritellään tarkemmin palvelukeskukseen siirtyvät

ja laitokseen jäävät henkilöstöhallinnon tehtävät. Se on kuitenkin selvää, että nykyiset prosessit ja

tehtäväkokonaisuudet tulevat muuttumaan.

Siirtymävaihe tulee kestämään vuodesta kahteen.

Töihin palvelukeskukseen?

Henkilöstöhallinnon työntekijöiltä kysytään loppuvuoden aikana heidän halukkuuttaan siirtyä töihin Valtiokonttorin palvelukeskukseen Poriin, Hämeenlinnaan tai vuoden 2009 alussa perustettavaan Mikkelin yksikköön. Sitä ennen Maanmittauslaitokseen jäävät työpaikat laitetaan sisäiseen hakuun.

Jos muutto uudelle paikkakunnalle ei tunnu oikealta vaihtoehdolta, valtio tarjoaa tukea valtionhallinnon muutostilanteissa. Valtiohallinnon tukitoimia ovat muun muassa uusien tehtävien etsiminen, virkasiirrot ja uudelleen kouluttaminen. Lisäksi kirjaimisasioiden siirto Maanmittauslaitokseen saattaa avata uusia työmahdollisuuksia hakukaille.

Taloushallinnon muutokset kytköksissä toimitustuotantoon

Taloushallinnon osalta asiakkuusprojekti Maanmittauslaitoksen ja Valtiokonttorin kesken käynnistettäneen vuonna 2010 ja siinä määritellään tarkemmin laitokseen jäävät ja palvelukeskukseen siirtyvät tehtävät. Tällä hetkellä arvioidaan, että taloushallinnon osalta toimien siirtyminen Valtiokonttorin palvelukeskukseen tapahtuu aikaisintaan 2010–2011.

Jo nyt tiedetään, että kaikkia taloushallinnon tehtäviä ei siirretä palvelukeskuksen hoidettavaksi, sillä toimitustuotannon laskutus jätetään laitoksen vastuulle. Toimitustuo-

tannon laskutusjärjestelmä (JAKO toma) on puolestaan kiinteästi sidottu laitoksessa käytössä olevaan Raindance-projektinseurantalajärjestelmään, joten Raindanea ei voida noin vain siirtää palvelukeskuksen alaisuuteen. Käynnissä olevassa Raindance-järjestelmän uusi-

Toimitustuotannon laskutus jätetään laitoksen vastuulle.

sen Raindancessa olevan projektinhallinnan korvaamista muilla menettelyillä – joko uusimalla järjestelmällä tai tietovarasto. Samassa yhteydessä myös JAKO tomaan on tehtävä joitakin muutoksia.

Taloushallinnon osalta palvelujen siirto Valtiokonttoriin käy hyvin samankaltaisen prosessin kautta kuin mikä henkilöstöhallinnossa on nyt käynnissä.

Suuri pyörä on pyörähtänyt

Valtionhallinnon päätöksellä siirtää henkilöstö- ja taloushallinto Valtiokonttorin palvelukeskuksiin halutaan yhtenäistää valtion eri virastojen ja laitosten työtapoja. Tärkeänä visiona uudistuksessa on palvelujen läpinäkyvyys ja yhdenmukaisuus; tällöin kaikki työntekijät ovat samassa asemassa ja palvelut ovat asiakkaille ennalta arvattavia. Pitkällä aikavälillä uudistuksella haetaan myös kustannussäästöjä. ●

Valtioneuvoston päätöksellä palvelukeskuksiin

Henkilöstö- ja taloushallinnon palvelujen siirto Valtiokonttorin palvelukeskuksiin käynnistettiin Valtioneuvoston päätöksen mukaisesti tämän vuoden keväällä.

Valtioneuvoston päätöksessä valtioneuvoston kehyksistä vuosille 2009–2012 todetaan, että ”Ministeriöiden tulee ohjata hallinnonalansa virastoja ja laitoksia siirtämään talous- ja henkilöstöhallintonsa prosessit Valtiokonttorin linjausten mukaisina tehtäväkokonaisuusina palvelukeskuksiin.”

Valtioneuvoston päätöstä seuraten maa- ja metsätalousministeriö on edellyttänyt virastojensa noudattavan Valtioneuvoston kehyspäätöksessä määriteltyjä linjauksia.

Valtion päivitettyä omat linjauksensa, myös Maanmittauslaitoksessa jouduttiin katsomaan uudelleen hallintopalvelujen tehtävien uudelleen järjestämistä Valtiokonttorin palvelukeskusten alaisuuteen.

Kysy, me vastaamme

Halutessasi voit kysyä henkilöstö- ja taloushallinnon uudelleen järjestämiseen liittyvistä asioista ja me vastaamme mahdollisimman pian. Kysymykset voi lähettää sähköpostiosoitteeseen: HAL-asiakas@maanmittauslaitos.fi tai suoraan henkilöstö- ja talouspalveluiden esimiehille (Simopekka Pennanen ja Päivi Kekki) tai hallintopalvelukeskuksen johtaja Riitta-Liisa Niittymaalle.

HALLOO?!

Nelli naapurivirastosta täällä hei!

Reaktor Innovations Oy:n johtaja julisti internetissä: "liiketoimintaamme ohjaavat inhimilliset arvot, ja ihmiset ovat meillä aina etusijalla". Olivat tainneet johtajan sahajauhut päästä pahan kerran kostumaan?

Kyllähän me tiedämme, että suurin osa nettiin kirjoitetusta ei pidä paikkaansa. Jokainen johtajakoulutusmateriaaleja netistä selannut tietää hyvin, että paras tulos saavutetaan puristamalla työntekijästä viimeiset sukkamehutkin.

RI-johtaja sanoo, että "kun ihmisiä kohtelee hyvin, on taloudellinen menestyminen väistämätöntä". RI-johtajalla on tuntuma, että ihmiset viihtyvät heillä töissä. Sama se on meilläkin. Tosin meillä saadaan asiasta ihan tutkittua tietoa henkilöstötutkimuksen muodossa. Henkilöstö voi hyvin meilläkin, sillä aina tulee täydet pisteet. Ja toisinaan on saatu samalla tulospisteitäkin. Meillä henkilöstö voi hyvin myös siksi, koska se lukee kamelin kokoisin kirjaimin arvotaulussamme. Ja jos yhdessä keksittyihin arvolauseisiin ei voi luottaa, niin hyvänen aika sentään, mihin tässä enää voi luottaa?

Viihtymiseen tarvittavat ohjeet on myös kunnossa. On ohjeita etätyöstä, tasa-arvosta ja henkilöstön palkitsemisesta. Kyllä niitä joku vielä joskus käyttääkin. Puhutaan meillä naisten ja miesten välisistä palkkaeroista, mutta en minä näe siinä ongelmaa. Jos saman työn tekemiseen menee toiselta hieman enemmän aikaa, niin kyllähän siitä pitää hieman enemmän palkkaakin saada.

Naapuriviraston kaveri tuossa kertoi, että alueellistaminen koskee nyt heitäkin. Hetken

oli ollut ihmeissään, mutta ihan oli kivi vierähtänyt sydämeltä työnantajan muistutettua, että toisella paikkakunnalla olevan toisen asunnon asumiskustannuksia voi vähentää verotuksessa. Enää pitää vain hankkia pääoma siihen toiseen asuntoon ja homma on hanskassa.

Kateellisena kaveri kertoi myös, että serkulla menee paremmin. Serkku hakeutui töihin Uudenmaan toimipisteeseen arvelleen joskus mahdollistavan siirtymisen töihin kotiseudulleen. Ja kuinka ollakaan, onni oli potkaissut töiden siirtyessä Hämeeseen muutaman vuoden sisällä. Salaa olivat mielisään kuulemma kaikki muutkin tuota toivoneet. Toivo alueille siirtymisestä on kuulemma virinnyt vähitellen muissakin viraston Helsingin toimipaikkojen yksiköissä.

Itse olen tässä siirtymässä esimiestehtäviin, kunhan tuo nykyinen lepsu ensin eläköityy. Pomonkin mielestä minulla on paljon tervehenkisiä ajatuksia.

Mitenkäs teillä siellä Maanmittauslaitoksessa nuo henkilöstöasiat on?

Kuulemiin!

Nelli

Reaktor Innovations palkittiin Suomen parhaana työpaikkana ja valittiin edelleen toukokuussa 2008 myös Euroopan parhaaksi Great Place to Work -tutkimuksessa.

Tamakotsi autoon ja menoksi

Klo 6.50 Kahvit juotu ja eväät tehty, valmis lähtöön. Tamakotsiin akut paikalleen ja autoon. Pyykit näyttää olevan vähissä. Lastaan vielä pyykejä ja paaluja autoon. Ja sitten menoksi.

Klo 7.05 Mittamies kyytiin ja nokka kohti Kokemäkeä. Kyttälän tie odottaa rajamista.

Vielä on linjaseipäät paikallaan eilisen jäljiltä. Pystytetään liikennemerkit tienpieleen varoittamaan mittaustyöstä. Vettä sataa, vedetään sadevaatteet päälle ja lyödään eilen etsityille paikoille putkipyykit. Se niistä rajoista, ovat nyt kunnossa; pyykit paikallaan ja paalut vieressä, koordinaatit mitattu.

Sitten lähdetään etsimään geokätköjä. Eka kätkö löytyi koordinaattien avulla, jotka tällä kertaa pitivät hyvin paikkansa. Mutta olihan paikka, ei ilman tamakotsin apua olisi ikinä löytynyt. Numero hakattu ison siirtolohkareen päälle ja lohkareita vieri vieressä ainakin kymmenen. Yhden kylkeen oli jäänyt iso yökönen, naamiointi ei ole ihan onnistunut, mutta kuinkas onnistuu kuva kännykällä, hyvin.

Klo 9.40 Vettä sataa, mutta löytyipä hieno sateensuoja lohkareen alta. Tutkinpa, missä seuraavat kätköt on. Otan tamakotsin ihan liki viereeni ja selaan karttoja. No niin, nyt tiedän mihin seuraavaksi mennään. Mutta etsitään ensin tämän rajan toinen pää, pitäis olla ihan tien vieressä.

Lasken pyykin paikan ja sitten merkkaan sen tamakotsin avulla, haetaan vielä, löytyykö vanha pyykki, mutta ei. Lyödään linjalle uusi putkipyykki merkkaamaan tealueen rajaa. Helpolla ei paikka pyykillä näissä kivikoissa löydy.

Klo 11.10 Syödään eväät auton takakopissa istuskellen, vettä tihkuttaa vielä. Tehdään kävellen lenkki metsässä. Mukana lapio, pari linjaseivästä, mittanauha ja tietenkin tamakotsi. Saadaan samalla reissulla mitattua kolme rajapyykkiä kauempaa metsästä.

Kantarellit on pakko poimia talteen, näistä saa illalla kastikkeen.

Näiden rajojen toiset päät onkin eilen mitattu, joten linjoille pyykejä lyömään tealueen rajalle.

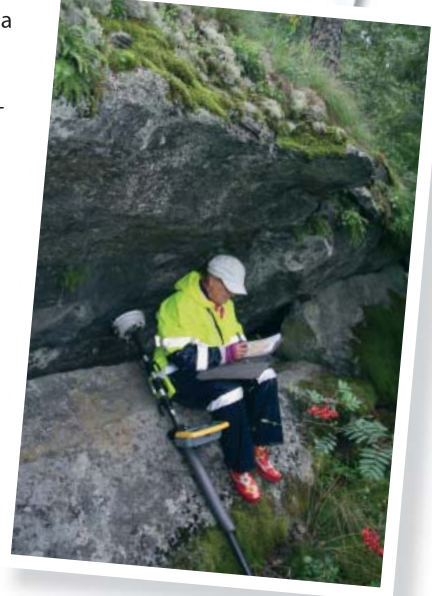
Klo 14.35 Ahaa, saammekin lähteä ajelemaan kohti Eurajokea. Kaadetaan liikennemerkit ekaks.

Klo 15.30 Jätän mittamiehen ja ajelen kotiin, vien tamakotsin piuhan päähän sisälle, paperitkin on vietävä uunin päälle kuivumaan ja märät vaatteet ripusteltava johonkin.

Klo 19.00 Taidan purkaa tiedoston, onpahan sitten tallessa. Avaan JAKOn ja vien koordinaatit pikatoimitukseen. Luen postin, ei mitään erikoista. On ihan kiva olla Liikkuvan työn koekäyttäjä.

Oli taas ihan kiva kartoittajan työpäivä, terveisin Irja.

KUVA MARKKU PERTTULA

Irja Määttänen on Liikkuvan työn koekäyttäjä ja työskentelee maastokartoittajana Pirkanmaan-Satakunnan maanmittaustoimistossa.

Keskushallinnon Ystäväkirja

Ilkeitä pilkunviilajia vai hyväntahtoisia ihmisiä? Lue, mitä keskushallintolaiset tekevät työkseen ja miten heidän työnsä vaikuttaa koko Maanmittauslaitokseen.

Olli, yli-insinööri

KUVA MARTTI VATTINEN

Työhöni kuuluu tieto- ja muuhun turvallisuuteen, tietohallintoon sekä riskien hallintaan liittyvien asioiden valmistelu, esittely ja käsittely. Seuraan Maanmittauslaitoksen toimintaympäristön muutoksia näissä asioissa ja pyrin osaltani varmistamaan, että laitos on mahdollisimman hyvin valmistautunut tulevaan. Viimeisin kaikkia maanmittauslaitoslaisia koskettava työtehtäväni oli toimikorttien käyttöönotto.

Onko tietotekniikka kaiken pahan alku?

Ei vaan kaiken hyvän alku. Nykyistä toimintaa ja palvelutasoa ei olisi mahdollista toteuttaa ilman tietotekniikkaa. Ilman sitä palattaisiin 1960-luvulle.

Minkä kirjan luit viimeksi?

"Heikoin lenkki"-nimisen teoksen. Se liittyy riskien hallintaan.

Ossi, yli-insinööri, vaihtamassa vapaalle

KUVA OSSI JONSEN ARNISTO

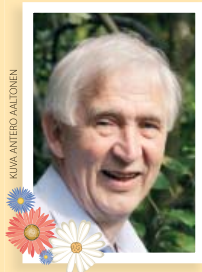
Olen valmistellut tulossopimuksia ja seurannut niiden toteutumista, pitänyt tuotanto- ja kehittämisasioissa yhteyttä maanmittaustoimistojen, ILMAn, KEKEN ja MYYn maasto- ja rajatietotuotannon ammattilaisiin. Yhtään ufoa en ole vielä nähnyt, vaikka rajatietotuotanto on osa prosessia. Sen sijaan Maanmittauslaitoksessa on tosi paljon aivan oikeita MARA-henkilöitä ja heidän aikaansaamiaan erinomaisia tuotteita. Nyt olen luovuttanut Jurkalle prosessinomistajan viestikapulan ja muutaman viikon kiritän sivustalta hyvään vauhtiin.

Mikä saa sinut onnelliseksi?

Tyttärenytär Pirita, hiihtäminen, suunnistaminen ja kuntosalilla käynti. Hävettää, kun GPS-laitteeni paljastaa, että olen sauvakävellyt tuhansia kertoja Malminkartanon mäen ylös ja alas.

Mitä aiot tehdä ensi vuonna?

Hoidan Piritaa ja tyttärenti kanoja sekä nautin eläkepäivistä.

KUVA ANTERO AALTONEN

Pauli, ylijohtaja, vaihtamassa vapaalle

Ennen vapaalle siirtymistä valmistelin lainsäädäntöä ja oikeudellisia asioita. Annoin lausuntoja ja selvityksiä muiden viranomaisten pyytämistä asioista sekä neuvoin henkilöstöä oikeudellisissa asioissa. Tavoitteenani on, että lait soveltuvat hyvin käytäntöön, ovat ajan tasalla ja

tarkoituksenmukaisia ja että laitoksen toiminta on joka suhteessa lakien mukaista. Siten vaikutetaan toimitustuotantoon ja kiinteistöjärjestelmän ylläpitoon. Valmistelin ja hoidin laitoksen yleishallintoon liittyviä asioita kuten organisaatioon liittyvien muutosten valmistelua.

Miten työasiat saa parhaiten pois mielestä?

Hiihtämällä, metsästäällä, puuhailemalla pihamaalla kotona ja kesäpaikassa sekä katselemalla luonto- ja ajankohtaisohjelmia sekä urheilua. Metsästään eniten pienriistaa, mutta myös peuroja, villisikoja ja hirviä. Ensi vuonna vietänkin sitten eläkepäiviä.

Mikä on lempimusiikkiasi?

1960-luvun nuorisomusiikki.

Pekka H., yli-insinööri

KUVA MERVI LÄTTINEN

Sekaannun erityisesti toimituksiin liittyviin asioihin yksiköiden tulosohejaukessa. Kun sopimuskierron on menossa, työni liittyy käsillä olevaan sopimukseen, raporttiin, matriisiin tai palautteeseen. Osallistun kansainväliseen yhteistyöhön ja teen muun muassa johdolle erityisselvityksiä. Olen Laatupalkinto2009-projektin projektipäällikkö. Yritän saada aikaiseksi toimintaa, joka toteuttaa laitoksen

omia sekä yhteiskunnan laitokselle asettamia tavoitteita.

Millä tavoin maanmittausinsinööriä kannattaa käsitellä?

Alansa ammattilaisena ja älykkäänä ihmisenä.

Mikä on lempivuodenaikasi?

Kevät, koska se on konkreettisesti ja kuvaannollisesti uuden alku.

Pekka K., laskentapäällikkö

KUVA MERVILÄTTINEN

Toimin talouden asiantuntijana talous- ja tuulosohjausprosessissa. Kehitän, ohjeistan ja hoidan tuulosohjausprosessia palvelevaa laskentatointia. Seuraan ja valmistelen laitoksen talousarvion, tulossopimuksen, TTS:n talouslukuja. Valmistelen toimintakertomusta, vuosiraporttia, väliraportteja ja muita talouden tilastoja ja laskelmia. Olen mukana erilaisissa kehittämissuunnitelmissa, viime aikoina esimerkiksi uuden JOHI-järjestelmän parissa.

Menevätkö numerot koskaan yli hilseen?

Eivät mene, sillä ne ovat aina selkeitä. Eihän niitä ole kuin nollasta yhdeksään!

Milloin viimeksi olet kapsahtanut katajaan?

Silloin kun olen kurkottanut kuuseen. Lasten kanssa pulkkamässä olen saanut väistettyä kaikenlaisia puita.

Pirkko, viestintäpäällikkö

Vastaan siitä, että viestinnän linjat ovat oikeat ja johdon tahdon mukaiset. Huolehdin, että henkilöstömme, sidosryhmämme ja media saavat päivitettyä tietoa. Usein meitä pidetään toimittajina, jotka urkkivat tietoa, jotta voisimme vetää laitoksen lokaan tai nolata ihmisiä, mutta se on täysin vastoin tiedottajien etiikkaa. Vaikka viestinnässä tehdään myös lehtiä, me emme ole toimittajia vaan tiedottajia, jotka ovat sataprosenttisesti laitoksen arvojen ja viestien takana.

KUVA ANTERO AALTONEN

Mikä viestinnässä viehättää?

Se, että yksikään päivä ei ole samanlainen. Vaikeatkin asiat on pystyttävä kertomaan. Pienimmänkin tekstin takana on iso määrä työtä: mitä helpommalta se näyttää, sitä enemmän sen eteen on tehty hommia.

Kuinka paljon ihminen voi leipoa vuoden aikana?

Monta kymmentä kiloa. Parhaat leipomiskaverini ovat Eemeli ja Jenny. Kolmi- ja viisivuotiaat osaavat jo rikkoa kananmunan niin, että munan kuoret eivät ratise famun kakussa.

Piretta, verkkotiedottaja

Toimin verkkotiedottajana päätehtävänäni KIRSI-viestintä. Kiinteistöjen kirjaamisasioiden siirto käräjäoikeuksista maanmittaustoimistoihin tietää 230 työntekijän lisäystä Maanmittauslaitokselle. KIRSI-tiedottajana vastaan siitä, että siirrosta tiedotetaan oikea-aikaisesti niin Maanmittauslaitoksen kuin oikeushallinnonkin työntekijöille sekä suurelle yleisölle. Viestinviejänä jokainen Maanmittauslaitoksen työntekijä on tärkeässä asemassa.

KUVA MERVILÄTTINEN

Kuinka monta kaimaa sinulla on?

Suomessa 28, muualta maailmasta löytyvät muun muassa nimeäni kantava likööri sekä kengät.

Mitä on eurooppalainen Suomi?

Eurooppalainen Suomi ajaa aktiivisesti yhteistä eurooppalaista etuamme, mutta muistaa tarvittaessa myös kääntyä sisäänpäin pohtimaan syntyjä syviä. Eurooppalainen Suomi isolla E:llä on suomalaiseseen Eurooppa-keskusteluun ahkerasti osallistuva kansalaisjärjestö sekä edellinen työnantajani.

Päivi, johdon assistentti

KUVA MERVILÄTTINEN

Työhöni kuuluu kaikenlaista mahdollista taivaan ja maan väliltä, hiljattain esimerkiksi henkilöstötutkimuksen pyörittämistä. Lähes kolmasosan työajastani vie Venäjä-projektin talousraportointi ja hallinto. Työni ei välttämättä ole kovin näkyvää – paitsi silloin, jos jättäisin hommat tekemättä!

Miten kolmosten kasvattamisesta selviää hengissä?

Pitämällä jalat tiukasti maassa. Organisoitukykyä on pakko oppia ja luovuutta täytyy käyttää, ei siitä muuten tule mitään. Näin selvitettiin ensimmäiset kymmenen vuotta.

Mitä kieliä osaat?

Englantia, ruotsia, saksaa ja ranskaa. Lisäksi aloittelen venäjän opintoja.

Kouvola kasvaa – kiinteistörekisteri happotestiin

Rekisteripäällikkö Jukka Vyyryläinen ja rekisterisihteeri Sirkka Haapavaara Kaakkois-Suomen maanmittaustoimistosta vastaavat siitä, että uuden Kouvolan kiinteistöillä on oikeat tunnuksot vuoden vaihtuessa. Myös satoja katuja nimetään uudelleen.

KUVA KATRI ISOTALO

Kouvolasta tulee ensi vuoden alussa Suomen suurin varuskunta-kaupunki, Suomen suurin metsäteollisuuskaupunki ja ilmeisesti myös Suomen suurin kesämökkikunta. Samalla yli 40 000 kiinteistöä saa uuden tunnuksen.

KUUDEN KUNNAN LIITOS Kymenlaaksossa on Suomen ylivoimaisesti suurin kuntaliitos kiinteistöjen määrällä mitattuna. Kun kymmenen kunnan Salossa puhutaan noin 27 000 kiinteöstä, Kouvola luku on lähes 50 000.

Vain nykyisessä Kouvola kiinteistöjen kuntatunnukset säilyvät ennallaan. Rekisterityöhön tuo lisäväriä kolme kiinteistörekisteriä pitävää kuntaa: Kouvola, Kuusankoski ja Anjalankoski. Elimäellä, Jaalassa ja Valkealassa kaikki kiinteistöt on rekisteröity Maanmittauslaitoksessa. Kuntaliitoksen jälkeen Kaakkois-Suomen maanmittaustoimisto (KASU) hoitaa edelleen haja-asutusalueiden ja asemakaavojen ulkopuolisten alueiden kiinteistömuodostuksen, mutta tulevaisuudessa uusi Kouvola laatii asemakaavat sitovina

myös Elimäen, Jaalan ja Valkealan alueilla.

Maanmittaustoimiston hoidossa on ollut tähän asti kahden pienimmän kunnan eli Jaalan ja Elimäen rakennus- ja huoneistorekisteri. Kuntaliitoksen myötä työ siirtyy uudelle Kouvolaalle.

Kuntaliitoksen yhteydessä vaihdetaan myös 800 kadun- ja tiennimeä, jottei hätäkeskus joudu arpomaan oikeaa kohdetta kuudesta Rantatiestä. Osoiteurakan kunnat hoitavat pääosin kaavamuutosmenettelyllä ja ilmoittavat uudet osoitteet maanmittaustoimistolle tietojen viemiseksi maastotietojärjestelmään. Kaakkois-Suomen maanmittaustoimiston MARA-tiimi on varautunut loppuvuodesta tallentamaan tiedot järjestelmään tarvittaessa vaikka talkoilla. Seuraavassa osoitelatauksessa ensi vuoden puolella

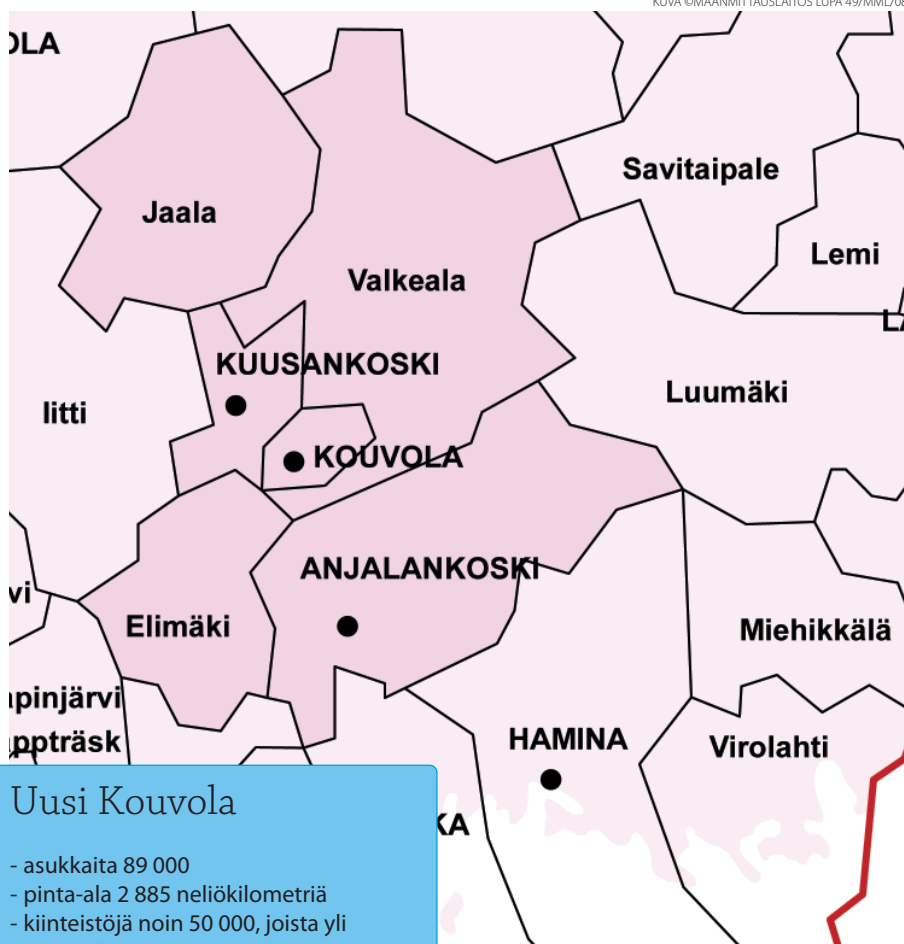
kiinteistöjen omistajien osoitetiedot siirtyvät sitten kiinteistörekisteriin.

Kouvolan lisäksi Kaakkois-Suomessa yhdistyvät myös Lappeenranta ja Joutseno. Siellä kiinteistötunnuksia muuttuu noin 7 000 ja kadunnimiä kuutisenkymmentä.

Yhteistyötä kuntien kanssa

Kuntaliitokseen valmistautuminen on jo liinänyt yhteistyötä paitsi kuntien, myös kuntien ja maanmittaustoimiston kesken.

Kaikki kuusi kuntaa ja Kaakkois-Suomen maanmittaustoimisto istuivat yhteisen pöydän ääreen maaliskuussa. Esityslistalla oli muun muassa asemakaava-alueella tehtävän kiinteistötoimituksen taksa, jossa päätettiin noudattaa Maanmittauslaitoksen hinnastoa muiden toimitusten paitsi tonttien ja yleis-

teensä kymmenen Lappeenrantaan. Niiden nimiehdotukset Jukka Vyyryläinen lähetti kesäkuussa Kotimaisten kielten tutkimuskeskukseen lausunolle.

Ensin tulos, sitten kuntaliitos

Kesällä tehtiin vielä tulosta, sillä vuoden toimitukset on saatava kuntaliitosalueilla rekisteriin Kouvolassa lokakuun ja Lappeenrannassa marraskuun puoliväliin mennessä. Toimitustuotannon ja perusparannuksen tavoitteiden saavuttamisessa ei tunneta kuntaliitoksesta huolimatta armoa. Rekisterien varsinainen yhdistämisurakka aloitetaan kesälomien jälkeen. Syksyllä ei sitten lomista haaveillakaan.

”Minulle on onni, että saan tehdä tätä yhdistämistä. Eipä tarvitse miettiä loppuvuodesta, mitä tekee, vaikka rekisterit ovat kiinni”, Sirkka Haapavaara iloitsee. Kuntaliitostyö on hänestä mielenkiintoista ja aika-taulu tekee siitä myös haasteellista. ”Ohjelma on mukava käyttää ja tukea saa Kehittämiskeskuksesta aina, kun tarvitsee. Pikkuisen tietenkin jännittää, miten siirrot onnistuvat, kun aineisto on näin valtava.” Iltavuoroon on varauduttu, jos työ niin vaatii.

Kouvolan seudun kokoisia siirtoja ei KJT ole ennen joutunut nielemään. Uuden Kouvolan kiinteistöjen esirekisteröinti on suunniteltu marraskuun lopulle. Joutsenon ja Lappeenrannan vuoro on joulukuussa. Kiinteistö- tai kauppahintarekisteriinkään ei voi tehdä muutoksia loppuvuonna niissä kunnissa, jotka ovat mukana kuntaliitoksissa. Uusia määräalatuksia ei voi antaa eikä käräjäoikeus myönnä lainhuutoja tai kiinnityksiä uusille määräaloille.

Vuodenvaihteen jälkeen alkaa kirjeiden lähetys niille kiinteistön omistajille, joiden kiinteistötunnus muuttuu. Kirjeitä kirjoitetaan Kouvolassa arviolta 2 500. Pelkästä kylän nimen tai numeron vaihdoksesta ei henkilökohtaista postia lähetetä. Tammikuussa Tuula Nuppola muuttaa kunta- ja kylärajat sekä rekisteriyksiköiden rajat ajan tasalle.

Vuoden 2009 alussa Suomen kartalla on 67 kuntaa nykyistä vähemmän. •

Artikkeli on kirjoitettu kesäkuussa 2008.

Uusi Kouvola

- asukkaita 89 000
- pinta-ala 2 885 neliökilometriä
- kiinteistöjä noin 50 000, joista yli 40 000:lle uusi tunnus vähintään kuntatunnuksen osalta
- kesäasuntoja yli 7 500
- Anjalankosken, Elimäen, Jaalan, Kuusankosken ja Valkealan historia itsenäisinä kuntina lakkaa

Lähde uskoo yhteistyön kunnan ja Maanmittauslaitoksen välillä syvenevän: ”Alkuvaiheessa yhteistyö on varmasti hyvinkin tiivistä, ja uskon, että Kouvolasta tulee entistä suurempi asiakas Maanmittauslaitokselle”. Esimerkiksi Valkealan uusien asemakaava-alueiden lohkomistoimitusten tekijä on vielä päätettävä.

Uusia kyliä

Kunnan edustajien kanssa on kokouksissa istunut KASUn rekisteripäällikkö **Jukka Vyyryläinen**, mutta käytännön työ lepää pitkälti rekisterisihteeri Sirkka Haapavaaran harteilla. Apuna hänellä on **Tuula Nuppola**. Hän varmistaa, että kaikilla kiinteistöillä on alueet, ja hän myös hyppää kehään, jos tarvitaan sijaista.

Sirkka Haapavaara laatii siirtosäännöt ja käy läpi aineiston jopa kiinteistö kiinteistöltä. Työhön kuuluu muun muassa usean kunnan alueella olevien yhteisten alueiden ja maanteiden, kuten Valtatie 6, yhdistäminen. Uusia kylien nimiä tarvitaan yksi Kouvolaan ja yh-

ten alueiden muodostuksen osalta. Käsiteltyssä olivat myös kunnanosien numeroinnit.

Kuusankosken ja Anjalankosken kaupunginosat sekä Elimäen, Jaalan ja Valkealan kunnanosat numeroidaan uudelleen, jottei uuteen kuntaan jää useita samannumeroisia kaupunginosia. KASUn rekisterisihteeri **Sirkka Haapavaara** vie uudet tiedot rekisteriin.

Toinen kokous järjestettiin huhtikuussa, jolloin keskityttiin kylien ja kunnanosien nimeämiseen, rakennus- ja huoneistorekisteriin, yksityistierekisterin tunnusikäytäntöön sekä teknisen sektorin organisaatioon.

Kouvolan kaupungingeodeetti **Markku**

GIS expo -paikkatietomarkkinat:

Paikkatietoa, avointa lähdekoodia ja historiaa

KUVA TOMMI HEIKILÄ/HELSINGIN MESSUKESKUS

KUVA ANTERO AALTONEN

Helsingin Messukeskuksessa 23.–24.9.08 pidetyt GIS expo -paikkatietomarkkinat tarjosivat tänä vuonna kävijöille tuhdin annoksen muun muassa paikkatietoa, Open Sourcea eli avointa lähdekoodia ja historiaa.

KUVA ANTERO AALTONEN

MAANMITTAUSLAITOKSEN STANDI erottui edukseen hyvällä paikalla heti markkina-alueelle tultaessa. GIS expo -paikkatietomarkkinoilla oli lähes 40 näytteilleasettajaa. Markkinat keräsivät peräti pari tuhatta kävijää.

Tilaisuuden ensimmäisenä päivänä 23.9. tehtiin historiaa, kun maanmittauksen historiasta Suomessa kertova, filosofian tohtori **Mikko Huhtamiehen** kirjoittama Maan mitta -historiateos julkistettiin. Kirjoittajaa, filosofian tohtori Mikko Huhtamiestä haastatteli **Pirkko Yliselä** Keskushallinnosta.

Maanmittauksen 375-vuotisesta historiasta kertoivat **Annikka Lyra** Keskushallinnosta ja **Ulla Mikkanen** Uudenmaan maanmittaustoimistosta. Historiastandilla kävijät saivat myös ostaa painotuoreen Maan mitta -historiateoksen. "Menekki oli tosi hyvä. Kiinnostusta oli, joten maanmittaustoimistojen kannattaa varautua syksyn juhlakauteen

nostamalla lahjakirjaksi soveltuva teos näkyvästi esille", Annukka Lyra kertoi.

Yksi markkinoiden kohokohdista oli avoimen lähdekoodin ohjelmistojen kehittäjä **Chris Holmesin** puheenvuoro Towards the Open Geospatial Web. Holmes edustaa The Open Planning Projectia, joka on voittoa tavoittelematon ajatushautomo tavoitteenaan tarjota vapaasti käytettävissä olevia ohjelmistoja yhteiskunnallisen hyvän edistämiseksi.

Paikkatietoakatemiassa kuultiin muun muassa projektista, joka valmistele luovutetun Karjalan karttojen tuomista Maanmittauslaitoksen verkkoon sekä paikkatiedon merkityksestä ennen, tänään ja tulevaisuudessa. Paikkatietoakatemian luennot ovat kuultavissa ja nähtävissä webcasting-lähetysinä osoitteessa www.maanmittauslaitos.fi/tiedotus/webcasting. •

KIRSI-projektin verkkosivut ovat vihdoin valmiit, tai ainakin niin valmiit kuin niiden on suunniteltu tässä vaiheessa olevan. Itse sivuille tämä on kirjaimellisesti vasta alku. Sivuston luonteeseen kuuluu, että sisällöt kehittyvät kunhan projekti etenee ja asiat alkavat saada muotoa. Sisältöä tuottavat verkkosivujen toimituksen ja projektissa olevien henkilöiden lisäksi myös sivuston käyttäjät.

KIRSI-sivujen Taukotilan kaikki sisällöt ovat kommentoitavissa. Tämä on tuttua sanomalehtien internet-sivuilta ja blogeista. Kommentointi vaatii yksinkertaisen rekisteröitymisen,

mutta kertaalleen palveluun kirjautunut pysyy kirjautuneena – kunnes kirjautuu ulos. Tämä tarkoittaa sitä, että vaikka selain tai kone samutetaan, pysyy istunto aktiivisena.

Maanmittauslaitoksen intranet alkaa tekniikkansa puolesta tulla tiensä päähän. Osin tästä syystä myös Intramittarin informaatioarkkitehtuuri alkaa rakoilla ja halkeilla. Tämän korjaamiseen ei enää riitäkään julkisivuremontti, vaan uusi on rakennettava perustuksia myöten.

Toivon, että uuden Intramittarin ensimmäinen peruskivi on murattu KIRSI-sivuston myötä. Ainakin meillä on käytössä moderni tekniikka ja uudenlainen lähestyminen sisältöjen tuottamiseen. Arkkitehtuuri on kaikille sama. Tietyt asiat ja toiminnot tulee löytyä kustakin kerroksesta, mutta lopullinen sisustus ja

huonejako tehdään kerroskohtaisesti.

Saa nähdä minkälaiseksi KIRSI-sivusto muovautuu, kun käyttäjät rohkaistuvat osallistumaan sisällön tuottamiseen. Samalla kehotan teitä käyttäjiä rohkaistumaan – myös heitä, jotka luulevat että projektin lopputulos ei teihin vaikuta. Kyllä se vaikuttaa kaikkiin tulevien verkkoviestintäratkaisuiden kautta. Käyttäkää KIRSIä, kysykää KIRSIltä ja antakaa palautetta palvelusta.

Loisteliasta syksyä kaikille!

Muista materiaali intramittarissa Viestintä > Verkkotoimittajan laptopilta

mikko.j.laine@maanmittauslaitos.fi

TEKSTI MERVI LAITINEN/MMK

KUVA MERVI LAITINEN

TJ-Asiakas selvittää tilusjärjestelyjen asiakaslähtöisyyttä

Vuoden alussa asetettu TJ-Asiakas-projekti on edennyt työssään väliraporttiin. Tähän mennessä on määritelty asiakaslähtöisyyden käsitettä tilusjärjestelyprosessissa mukana oleville suunnatulla kyselyllä ja teema-haastatteluin, selvennetty asiakkaan kohtaamiseen liittyviä toimintatapoja sekä selvitetty erillisellä opinnäytetyöllä sosiaalisen pääoman käsitettä tilusjärjestelyissä.

Kyselyissä ja haastatteluissa on noussut esiin kehittämiskohteita, joita ovat muun muassa lisäkoulutus ja keskustelun lisääminen omassa työyhteisössä. Myös viestinnän yhtenäistämistä ja tiedottamisen tehostamista toivottiin.

Projektin edetessä on tullut esiin, että tilusjärjestelyihin liittyvät käytännöt saattavat poiketa toisistaan hyvinkin paljon paikkakunnasta riippuen. Ajatuksia on herättänyt myös tilusjärjestelyjen vapaaehtoisuus ja sen käytännön tulkinta asiakkaiden odotuksiin nähden.

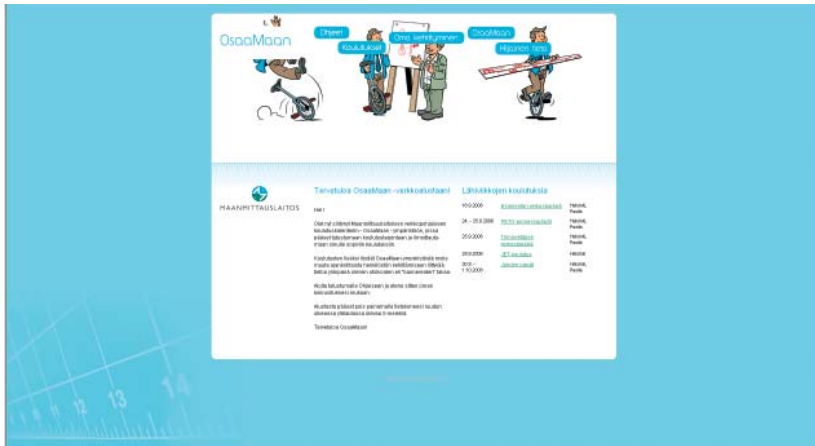
Tutustu väliraporttiin TJ-ydinprosessin sivuilla intrassa.

TEKSTI MERVI LAITINEN/MMK

OsaaMaan verkossa – koulutuksiin ilmoittautuminen helpottuu ja nopeutuu

KUVA MML

Koulutusilmoittautumiset ja koulutukseen liittyvä tieto siirtyi uuteen maailmaan, kun OsaaMaan -verkkosivusto avautui käyttäjille syksyn alkaessa.

Koulutuksiin ilmoittautuminen on nyt automatisoitu: käyttäjä valitsee koulutuksen, ilmoittautuu ja hakee tilaisuuteen liittyvän aineiston verkosta, silloin kun hänelle itselleen sopii. Vahvistus ilmoittautumisesta tulee osallistujan sähköpostiin.

Käyttäjä saa yhdestä paikasta ohjeet, koulutustiedot ja tietoa omaehtoisesta itsensä ke-

hittämisestä. Myös koulutusten taustalla olevat strategiat ovat kätevästi samalla sivustolla. Sivustolta selviää myös, mitä on hiljainen tieto, miten sitä siirretään ja mitä mentorointi käytännössä tarkoittaa.

Taakse jäivät sähköpostitse lähetettävät tiedotteet ja kutsut koulutuksiin. OsaaMaan on kaikille avoin ajasta, paikasta tai työtehtävästä riippumatta. Se on nimensä veroinen: ovi uuden oppimiseen ja itsensä kehittämiseen.

Käy peremmälle!

TEKSTI SARI PUTKONEN

Onko laatua?

Suomen Laatu yhdistys ry haluaa edistää laatujohtamista ja laadunhallintaa muun muassa julkisen hallinnon toiminnassa. Yhdistyksen pyrittävä Suomen laatu palkintokilpailu on toiminnan kehittämisen työkalu, sillä kilpailuun osallistuminen luo tavoitteellisuutta organisaation kehittämistyöhön.

Tänä vuonna Maanmittauslaitos ei ole mukana kilpailussa, mutta kolme työntekijäämme on mukana kilpailussa arvioijina. Lapin maanmittaustoitomiston myyntipäällikkö **Riitta Juvonen-Ryynänen** on yksi heistä. Hän katsoo, että myös laitos hyötyy projektista: "Arvioijana olen saanut perehtyä johtamiseen ja toiminnan kehittämiseen erinomaisissa ja erilaisissa organisaatioissa. Yhteistyö erilaisista työyhteisöistä tulevien arviointiryhmän jäsenten kes-

ken on myös ollut melkoinen oppimismahdollisuus."

"Toivon arvioijana saavani sellaisia tietoja ja taitoja, joita voin hyödyntää omassa yksikössäni ja toivottavasti Maanmittauslaitoksessa laajemminkin. Olen tällä hetkellä projektiryhmässä, joka valmistele mahdollista Maanmittauslaitoksen osallistumista Suomen laatu palkintokilpailuun vuonna 2009." Organisaatioiden arviointityö on melkoinen urakka. "Työ alkaa organisaation kilpailuhakemuksen tutustumisella. Kukin arviointiryhmän jäsenistä muodostaa hakemuksen perusteella oman käsityksensä organisaation vahvuuksista ja parantamisalueista", Juvonen-Ryynänen kertoo.

Arviointiryhmä muodostaa kantansa kilpai-

TEKSTI MERVI LAITINEN/MMK

Raili Savolainen aloittanut MATE ry:n pääluottamusmiehenä

Maanmittauslaitoksen tekniset MATE ry:n hallitus on valinnut MATE ry:n pääluottamusmieheksi 1.8.2008 alkavalle kolmivuotiskaudelle **Raili Savolaisen**.

Raili on aiemmin toiminut Hallintopalvelukeskuksessa henkilöstöasiainhoitajana. Hän on toiminut Hallintopalvelukeskuksen Matelaisena luottamusmiehenä 11 vuotta eli koko Maten toiminnan ajan.

Lue Railin haastattelu joulukuun Viisarista

lijan vahvuuksista ja parantamisalueista sekä hakemuksen perusteella epäselväksi jääneistä asioista. Arviointikäynnillä organisaatioon ja johtoa sekä henkilöstöä haastatteleamalla selvitetään hakemuksen perusteella epäselväksi jääneet asiat. Samalla varmistetaan, pitääkö arviointiryhmän näkemys organisaation vahvuuksista ja parantamisalueista paikkansa.

"Lopuksi laaditaan loppuraportti sekä pisteytetään organisaation toiminta ja tulokset EFQM-mallin arviointialueittain. Arviointiryhmä saa kilpailuhakemuksen toukokuun alkupuolella ja loppuraportin tulee olla valmis syyskuun lopussa", Juvonen-Ryynänen summaa.

Tänä vuonna laitoksen työntekijöistä arvioijina ovat olleet myös **Heikki Lind** (LAPPI) ja **Risto Talman** (KEKE).

Lisää Laatu arvioinnista ja EFQM-mallista: www.laatuokeskus.fi

TEKSTI ANNUKKA LYRA/MMK

Kesäkisat Rovaniemen palkisilla

Kesäkisat 2008 järjestettiin 29.–30.8. Rovaniemellä, pinta-alaltaan Euroopan suurimmassa kaupungissa. Kesän käyntikortiksi muodostunut pilvinen ja kolea sää ei latistanut kisahuumaa, vaan petankkikentällä käyty kamppailu voitosta piti yleisön ja pelaajat jännityksessä loppuun saakka.

Kisat kokosivat yhteen noin 250 osallistujaa ympäri Suomen. Eri maanmittaustoimistojen joukot kannustivat väsymättä omiaan, mutta yhtä innokkaasti nähtiin myös kollegoja muilta paikkakunnilta.

Rovaniemi esillä komeasti

Pääkallopaikka sijaitsi Rommelin kentällä Ounasvaaran kupessa. Tällä paikalla saksalaiset sotilaat pitivät tukikohtaansa toisen maailman-

sodan aikaan. Äkseerauskenttä onkin nimetty saksalaiskenraalin mukaan.

Ounasvaara on säilynyt virkistyskäytössä rakennuspaineista huolimatta. Sen ansiosta ympäristö on mainio urheilutapahtumille.

Rovaniemi esittäytyi kisakansalle komeasti suosituilla kulttuurikerroksella. **Eine Hiltusen** luotsaamalla kierroksella nähtiin muun muassa Rovaniemen komea kirkko, jonne avautuu näköala vastapäätä sijaitsevan maanmittaustoimiston ikkunoista.

Onnistuneiden kisojen taustalla on hyvä järjestelytiimi, mikä näkyi järjestelyjen sujuvuudesta ja hyvästä hengestä. "Meillä on ollut hyvä porukka", toteaa Lapin maanmittaustoimiston henkilöstöyhdistyksen puheenjohtaja **Arja Ruonamaa**.

KUVAT ANNUKKA LYRA/MMK

Eine Hiltunen ja Arja Ruonamaa olivat mukana Kesäkisojen järjestelytiimissä.

TEKSTI MERVI LAITINEN/MMK

Onnea 25-vuotiaalle GPS-mittaukselle!

GPS-mittaukset saavuttivat kunnioitettavan 25 vuoden iän 20.9.2008. **Juha Tuominen** Etelä-Savosta kertoi, että maanmittaushallitus järjesti testimittaukset 20.–22.9.1983 Niinisalossa. Ensimmäinen GPS-signaali vastaanotettiin ja Niinisalon testiverkon sivu Niinisalo - Pihinari mitattiin tuolloin.

Olimme jo tuolloin alan edelläkävijöitä. Nyt GPS-vastaanotin on monen auton vakiovaruste. Kiitos GPS:n, digitaalisten karttojemme käyttö on sen myötä kasvattanut volyymiaan huomattavasti.

KUVA KESKI-SUOMEN MAANMITTAUSTOIMISTO

Keski-Suomen maanmittaustoimisto juhlisti Olof Gangiusta ja maanmittauksen 375-vuotista historiaa 19.6.08 yhteisillä kakkukahveilla. Lähes koko toimiston väki oli sonnustautunut juhlavuoden paitoihin.

TEKSTI MERVI LAITINEN/MMK

Sulkakynästä hiireen -näyttely Joensuussa

Pohjois-Karjalan museossa Joensuussa avautui elokuussa Sulkakynästä hiireen -näyttely maanmittauksen 375-vuotisen historian sekä Joensuun kaupungin 160. syntymäpäivän kunniaksi.

Näyttely kertoo kuvin ja esinein maanmittauksen kehityksestä Suomessa 1600-luvulta nykypäivään. Esillä on myös parikymmentä karttaa läpileikkauksena Joensuun kaupungin historiasta.

"Jotakin tuttua täällä kyllä on. Erityisen mielenkiintoinen on alkuperäinen **Claes Wilhelm Gylde**n vuonna 1847 piirtämä Joensuun kaupungin ensimmäinen toteutunut asemakaava", Joensuun kaupunginsihteeri **Jari Horttanainen** totesi avajaisissa.

Merja Jaaranen tunnisti näyttelyssä muun muassa mittanauhat, sillä hänen miehensä on ollut maanmittausalalla työssä. "Kesäaikaan mieheläni oli todella pitkiä työaikoja. Perheemme lapset eivät jatkaneet maanmittausalalla, mutta tekniikan opinnoissa kuitenkin", Merja Jaaranen muisteli.

Näyttelyyn on syyskuun loppuun mennessä tutustunut satoja kävijöitä.

KUVA MERVI LAITINEN/MMK

Maanmittauksen historiaa verkossa www.karttakaaro.fi

Oli ennen mittakeppi,
mittakepistä mittavitja,
mittavitjasta mittanauha,
mittanauhasta takymetri.
Mittapöydässä kiikariviivain,
kiikariviivaimesta tietokone.
Universaalikoneesta GPS-laite.
Maakirjasta kiinteistörekisteri.
Kynärästä metri,
tynnyrialasta hehtaari.
Sulkakynästä hiiri.

Teksti: Pirkko Yliselä

Maanmittauksen menneet vuosisadat löydät Karttakääro-sivustolta.
Avaa maanmittauksen kiehtova maailma osoitteessa
www.karttakaaro.fi.